

Euroopan unionin virallinen lehti

L 186

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

20. heinäkuuta 2010

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 632/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010 tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IAS 24 ja IFRS 8 osalta ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 633/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) tulkinnan IFRIC 14 osalta ⁽¹⁾** 10
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 634/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteriin (Ricotta di Bufala Campana (SAN))** 14
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 635/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, tietyissä GATT-kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2011 vietävien juustojen vientitodistusten myöntämistä koskevan menettelyn aloittamisesta** 16
- Komission asetus (EU) N:o 636/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 22

Hinta: 4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

Komission asetus (EU) N:o 637/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, sokerialan tuotteiden tuontitodistushakemusten jättämisen keskeyttämisestä eräissä tariffikiintiöissä	24
Komission asetus (EU) N:o 638/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, asetuksella (EY) N:o 620/2009 hallinnoitavassa korkealaatuisen naudanlihan tariffikiintiössä heinäkuuta 2010 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten myöntämisestä	26
Komission asetus (EU) N:o 639/2010, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010, asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta	27

PÄÄTÖKSET

2010/400/EU:

- ★ Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2010, unionin yleisen tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä 29

2010/401/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010, liiallisen alijäämän olemassaolosta Kyproksessa 30

2010/402/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 15 päivänä joulukuuta 2009, tukitoimenpiteestä, jota Alankomaat ehdottaa keramiikan tuottajien vapauttamiseksi ympäristöverosta C 5/09 (ex N 210/08) (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 9972) ⁽¹⁾ 32

2010/403/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2010, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamatta jättämisestä sähkön tuotantoon ja tukkumyyntiin Italiassa pohjoisen makrovyöhykkeellä ja sähkön vähittäismyyntiin keski- ja suurijännitteiseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4740) ⁽¹⁾ 44

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 632/2010,

annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010

tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IAS 24 ja IFRS 8 osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tietty kansainväliset tilinpäätösstandardit ja tulkinnat, jotka olivat voimassa 15 päivänä lokakuuta 2008, hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ⁽²⁾.

(2) International Accounting Standards Board (IASB) julkaisi 4 päivänä marraskuuta 2009 uudistetun standardin IAS 24 *Lähipiiriä koskevat tiedot*, jäljempänä 'uudistettu IAS 24'. Uudistetulla IAS 24:llä käyttöön otettujen muutosten tarkoituksena on yksinkertaistaa lähipiirin määrittelyä sekä samalla poistaa tiettyjä sisäisiä epäjohtonmukaisuuksia ja myöntää tiettyjä helpotuksia julkiseen valtaan sidoksissa oleville yhteisöille siltä osin kuin kyse on lähipiiriliiketoimia koskevien tietojen määrästä, jotka tällaisten yhteisöjen on esitettävä.

(3) Tilinpäätöskysymysten asiantuntijakomitean (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG) teknisen asiantuntijaryhmän (Technical Expert Group, TEG) kuulemisessa vahvistettiin, että uudistettu IAS 24 on asetuksen (EY) N:o 1606/2002 3 artiklan 2 kohdassa hyväksymiselle asetettujen teknisten edellytysten mukainen. Tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle

EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta 14 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/505/EY ⁽³⁾ mukaisesti kyseinen tarkasteluryhmä tarkasteli hyväksymistä koskevaa EFRAGin lausuntoa ja totesi komissiolle sen olevan tasapuolinen ja puolueeton.

(4) Uudistetun IAS 24:n hyväksymisestä seuraa, että IFRS 8:aa on muutettava, jotta kyseisten kansainvälisten tilinpäätösstandardien johdonmukaisuus voidaan varmistaa.

(5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1126/2008 olisi muutettava.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liite seuraavasti:

1) Korvataan kansainvälinen tilinpäätösstandardi IAS 24 tämän asetuksen liitteessä olevalla IAS 24:llä.

2) Muutetaan kansainvälinen tilinpäätösstandardi IFRS 8 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Yritysten on sovellettava tämän asetuksen liitteessä olevia IAS 24:ää ja muutosta IFRS 8:aan viimeistään sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen.

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 199, 21.7.2006, s. 33.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE

KANSAINVÄLISET TILINPÄÄTÖSSTANDARDIT

IAS 24	<i>IAS 24 Lähipiiriä koskevat tiedot</i>
IFRS 8	<i>Muutos IFRS 8:aan Toimintasegmentit</i>

Kansainvälinen tilinpäätösstandardi IAS 24***Lähipiiriä koskevat tiedot tilinpäätöksessä*****TAVOITE**

- 1 Tämän standardin tarkoituksena on varmistaa, että yhteisön tilinpäätös sisältää tarvittavat tiedot huomion kiinnittämiseksi mahdollisuuteen, että lähipiiriin kuuluvien osapuolten olemassaolo sekä liiketoimet ja avoimet saldot lähipiiriin kuuluvien kanssa, sitoumukset mukaan lukien, ovat saattaneet vaikuttaa yhteisön taloudelliseen asemaan ja voittoon tai tappioon.

SOVELTAMISALA

- 2 Tätä standardia on sovellettava:

(a) lähipiirisuhteiden ja lähipiiriliiketoimien tunnistamiseen;

(b) yhteisön ja sen lähipiiriin kuuluvien osapuolten välisten avointen saldojen, sitoumukset mukaan lukien, tunnistamiseen;

(c) niiden olosuhteiden tunnistamiseen, joissa kohdissa (a) ja (b) tarkoitetuista eristä on esitettävä tietoja tilinpäätöksessä; ja

(d) sen ratkaisemiseen, mitä tietoja kyseisistä eristä on esitettävä.

- 3 Tämä standardi edellyttää, että lähipiirisuhteet, lähipiiriliiketoimet ja avoimet saldot lähipiiriin kuuluvien kanssa, sitoumukset mukaan lukien, on esitettävä konsernitilinpäätöksessä sekä emoyrityksen, yhteisyrityksen osapuolen tai sijoittajayrityksen erillistilinpäätöksessä, jotka esitetään IAS 27:n *Konsernitilinpäätös ja erillistilinpäätös* mukaisesti. Tätä standardia sovelletaan myös yhteisöjen omiin tilinpäätöksiin.
- 4 Lähipiiriliiketoimet ja avoimet saldot toisten konserniyritysten kanssa esitetään yhteisön tilinpäätöksessä. Konsernin sisäiset lähipiiriliiketoimet ja avoimet saldot eliminoidaan konsernitilinpäätöstä laadittaessa.

LÄHIPIIRIÄ KOSKEVIEN TIETOJEN TARKOITUS

- 5 Lähipiirisuhteet ovat tavanomainen piirre kaupassa ja muussa liiketoiminnassa. Usein yhteisöt esimerkiksi toteuttavat osia toiminnoistaan tytä-, yhteis- tai osakkuusyritysten kautta. Tällaisissa olosuhteissa yhteisö pystyy vaikuttamaan sijoituskohteen talouden ja toiminnan periaatteisiin, koska sillä on määräysvalta, yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta.
- 6 Lähipiirisuhde saattaa vaikuttaa yhteisön voittoon tai tappioon ja sen taloudelliseen asemaan. Toistensa lähipiiriin kuuluvat osapuolet saattavat toteuttaa sellaisia liiketoimia, joita toistensa lähipiiriin kuulumattomat eivät toteuttaisi. Esimerkiksi yhteisö, joka myy tuotteita emoyritykselleen hankintamenoa vastaavaan hintaan, ei ehkä myisi samoilla ehdoilla toiselle asiakkaalle. Toistensa lähipiiriin kuuluvien väliset liiketoimet eivät mahdollisesti myöskään toteudu saman määräisinä kuin toistensa lähipiiriin kuulumattomien väliset liiketoimet.
- 7 Lähipiirisuhde saattaa vaikuttaa yhteisön voittoon tai tappioon ja sen taloudelliseen asemaan, vaikka lähipiiriliiketoimia ei tapahtuisi. Pelkästään suhteen olemassaolo saattaa riittää vaikuttamaan yhteisön liiketoimiin muiden osapuolten kanssa. Esimerkiksi tytäryritys saattaa lopettaa suhteet liikekumppaninsa kanssa silloin, kun sen on hankkinut sellainen emoyritys, jonka toinen tytäryritys toimii samalla toimialalla kuin aikaisempi liikekumppani. Vaihtoehtoisesti toinen osapuoli voi pidättäytyä toiminnasta toisen osapuolen huomattavan vaikutusvallan vuoksi – esimerkiksi emoyritys voi kehottaa tytäryritystään olemaan harjoittamatta tutkimus- ja kehittämistoimintaa.
- 8 Näistä syistä johtuen yhteisön lähipiiriin kuuluvien osapuolten kanssa toteutuneiden liiketoimien, niiden kanssa avoimena olevien saldojen, sitoumukset mukaan lukien, ja niiden kanssa olevien suhteiden tunteminen voi vaikuttaa arvioihin, joita tilinpäätöksen käyttäjät tekevät yhteisön toiminnasta, kuten arvioihin yhteisöä koskevista riskeistä ja mahdollisuuksista.

MÄÄRITELMÄT

9 Tässä standardissa käytetään seuraavia termejä seuraavassa merkityksessä:

Lähipiiriin kuuluva osapuoli on henkilö tai yhteisö, joka kuuluu tilinpäätöstään laativan yhteisön (josta tässä standardissa käytetään nimitystä "raportoiva yhteisö") lähipiiriin.

(a) Henkilö tai kyseisen henkilön läheinen perheenjäsen kuuluu raportoivan yhteisön lähipiiriin, jos:

- (i) kyseisellä henkilöllä on raportoivassa yhteisössä määräysvalta tai yhteinen määräysvalta;
- (ii) kyseisellä henkilöllä on raportoivassa yhteisössä huomattava vaikutusvalta; tai
- (iii) kyseinen henkilö on raportoivan yhteisön tai sen emoyrityksen johtoon kuuluva avainhenkilö.

(b) Yhteisö kuuluu raportoivan yhteisön lähipiiriin, jos yksikin seuraavista olosuhteista vallitsee:

- (i) Yhteisö ja raportoiva yhteisö kuuluvat samaan konserniin (mikä tarkoittaa, että kukin emoyritys, tytäryritys ja sisäryritys kuuluu toistensa lähipiiriin).
- (ii) Toinen yhteisö on toisen yhteisön osakkuusyritys tai yhteisyritys (taikka toisen yhteisön kanssa samaan konserniin kuuluvan yhteisön osakkuusyritys tai yhteisyritys).
- (iii) Molemmat yhteisöt ovat saman kolmannen osapuolen yhteisyrityksiä.
- (iv) Toinen yhteisö on kolmannen yhteisön yhteisyritys, ja toinen yhteisö on kyseisen kolmannen yhteisön osakkuusyritys.
- (v) Yhteisö on työsuhteen päättymisen jälkeisiä etuuksia koskeva järjestely joko raportoivan yhteisön tai sen lähipiiriin kuuluvan yhteisön henkilöstöä varten. Jos raportoiva yhteisö itse on tällainen järjestely, myös järjestelystä vastuulliset työnantajat kuuluvat raportoivan yhteisön lähipiiriin.
- (vi) Yhteisö on kohdassa (a) tarkoitettun henkilön määräysvallassa tai yhteisessä määräysvallassa.
- (vii) Kohdassa (a)(i) tarkoitettulla henkilöllä on yhteisössä huomattava vaikutusvalta tai hän on yhteisön (tai sen emoyrityksen) johtoon kuuluva avainhenkilö.

Lähipiiriliiketoimi on voimavarojen, palvelujen tai velvoitteiden siirto raportoivan yhteisön ja sen lähipiiriin kuuluvan osapuolen välillä riippumatta siitä, tapahtuuko veloitus vai ei.

Henkilön läheisiä perheenjäseniä ovat ne perheenjäsenet, joiden voidaan odottaa vaikuttavan kyseiseen henkilöön tai joihin kyseisen henkilön voidaan odottaa vaikuttavan yhteisön kanssa toimittaessa, ja heihin kuuluvat:

- (a) henkilön lapset ja aviopuoliso tai elämäkumppani;
- (b) henkilön aviopuolison tai elämäkumppanin lapset; ja
- (c) henkilön taikka hänen aviopuolisonsa tai elämäkumppaninsa huollettavat.

Kompensaatio sisältää kaikki työsuhde-etuudet (määritelty IAS 19:ssä *Työsuhde-etuudet*), mukaan lukien ne työsuhde-etuudet, joita koskee IFRS 2 *Osakeperusteiset maksut*. Työsuhde-etuuksia ovat yhteisölle suoritetusta työstä eri muodoissa saatavat vastikkeet, jotka yhteisö tai sen puolesta toimiva on maksanut, tulee maksamaan tai järjestää. Se sisältää myös vastikkeet, jotka on maksettu yhteisöä koskien sen emoyrityksen puolesta. Kompensaatiota ovat:

- (a) lyhytaikaiset työsuhde-etuudet, kuten palkat ja sosiaaliturvasta johtuvat maksut, palkallinen vuosiloma ja sairausloma, voitto-osuudet ja bonukset (jos ne maksetaan 12 kuukauden kuluessa kauden päättymisestä) sekä ei-monetaariset etuudet (kuten terveydenhoito, asunnot, autot ja ilmaiset taikka edulliset tavarat tai palvelut) nykyisille työntekijöille;
- (b) työsuhteen päättymisen jälkeiset etuudet, kuten eläkkeet, muut eläketurvaan liittyvät etuudet, työsuhteen päättymisen jälkeinen henkivakuutus ja työsuhteen päättymisen jälkeinen terveydenhoito;

(c) muut pitkäaikaiset työsuhde-etuudet, mukaan lukien pitkäaikaiseen työsuhteeseen perustuvat lomat tai sapattivapaat, merkkipäiväetuudet tai muut pitkäaikaiseen työsuhteeseen perustuvat etuudet, pitkäaikaiset työkyvyttömyysetuudet sekä sellaiset voitto-osuudet, bonukset ja myöhemmin maksettavat korvaukset, joita ei makseta kokonaisuudessaan 12 kuukauden kuluessa kauden päättymisestä;

(d) irtisanomisen yhteydessä suoritettut etuudet; ja

(e) osakeperusteiset maksut.

Määräysvalta on oikeus määrätä yhteisön talouden ja toiminnan periaatteista hyödyn saamiseksi sen toiminnasta.

Yhteinen määräysvalta on taloudellista toimintaa koskevan määräysvallan pitämistä yhteisenä sopimukseen perustuen.

Johtoon kuuluvat avainhenkilöt ovat henkilöitä, joilla on yhteisön toiminnan suunnittelua, johtamista ja valvontaa koskevat välittömät tai välilliset valtuudet ja vastuu, mukaan lukien yhteisön hallituksen jäsenet (toimivaan johtoon kuuluvat ja muut).

Huomattava vaikutusvalta on oikeus osallistua yhteisön talouden ja toiminnan periaatteita koskevaan päätöksentekoon, mutta se ei ole kyseisiä periaatteita koskevaa määräysvaltaa. Huomattava vaikutusvalta voidaan saada osakeomistuksen, säännöksen tai sopimuksen kautta.

Julkinen valta tarkoittaa julkishallintoa, sen eri yksiköjä ja muita vastaavia elimiä, jotka voivat olla paikallisia, valtakunnallisia tai kansainvälisiä.

Julkiseen valtaan sidoksissa oleva yhteisö on yhteisö, jossa julkisella vallalla on määräysvalta, yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta.

10 Kutakin mahdollista lähipiirisuhdetta tarkasteltaessa huomio kohdistetaan suhteen tosiasialliseen sisältöön eikä ainoastaan sen oikeudelliseen muotoon.

11 Tätä standardia sovellettaessa seuraavat eivät ole lähipiiriin kuuluvia osapuolia:

(a) kaksi yhteisöä pelkästään sillä perusteella, että niillä on yhteinen hallituksen jäsen tai muu johtoon kuuluva avainhenkilö tai toisen yhteisön johtoon kuuluvalla avainhenkilöllä on huomattava vaikutusvalta toisessa yhteisössä.

(b) kaksi yhteisyrityksen osapuolta pelkästään sen vuoksi, että ne käyttävät yhteistä määräysvaltaa yhteisyrityksessä.

(c) (i) rahoittajat,

(ii) ammattijärjestöt,

(iii) julkisten palvelujen tuottajat, ja

(iv) julkisen vallan, jolla ei ole raportoivassa yhteisössä määräysvaltaa, yhteistä määräysvaltaa eikä huomattavaa vaikutusvaltaa, osastot ja yksiköt,

pelkästään sen tavanomaisen kanssakäymisen nojalla, joka niillä on yhteisön kanssa (vaikka ne saattavatkin vaikuttaa yhteisön toimintavapauteen tai osallistua sen päätöksentekoprosessiin).

(d) asiakas, tavarantoimittaja, franchising-kumppani, jakelija tai asiamies, jonka kanssa yhteisöllä on merkittävä määrä liiketoimintaa, pelkästään tästä johtuvan taloudellisen riippuvuuden nojalla.

12 Lähipiiriin kuuluvan osapuolen määritelmässä osakkuusyritys käsittää kyseisen osakkuusyrityksen tytäryritykset ja yhteisyritys kyseisen yhteisyrityksen tytäryritykset. Sen vuoksi esimerkiksi osakkuusyrityksen tytäryritys ja sijoittajayritys, jolla on osakkuusyrityksessä huomattava vaikutusvalta, kuuluvat toistensa lähipiiriin.

TILINPÄÄTÖKSESSÄ ESITETTÄVÄT TIEDOT

Kaikki yhteisöt

13 Emoyrityksen ja sen tytäryritysten väliset suhteet on esitettävä riippumatta siitä, onko niiden välillä ollut liiketoimia. Yhteisön on ilmoitettava emoyrityksensä nimi sekä koko konsernin emoyrityksen nimi, jos se ei ole sama kuin emoyritys. Jos emoyritys ja koko konsernin emoyritys eivät kumpikaan laadi yleisesti saatavissa olevaa konsernitilinpäätöstä, on ilmoitettava myös sen seuraavan konsernitason emoyrityksen nimi, joka laatii tällaisen konsernitilinpäätöksen.

14 Jotta tilinpäätöksen käyttäjien olisi mahdollista muodostaa käsitys lähipiirisuhteiden vaikutuksista yhteisöön, on asianmukaista esittää lähipiirisuhteet tilinpäätöksessä silloin, kun on olemassa määräysvalta, riippumatta siitä, onko toistensa lähipiiriin kuuluvien osapuolten välillä ollut liiketoimia.

- 15 Vaatimus emoyrityksen ja sen tytäryritysten välisten lähipiirisuhteiden esittämisestä tulee niiden tilinpäätöksessä esitettäviä tietoja koskevien vaatimusten lisäksi, jotka sisältävät IAS 27:ään, IAS 28:aan *Sijoitukset osakkuusyhtiöihin* sekä IAS 31:een *Osuudet yhteisyrityksissä*.
- 16 Kappaleessa 13 viitataan seuraavan konsernitason emoyritykseen. Tämä on ensimmäinen välittömän emoyrityksen yläpuolella konsernissa oleva emoyritys, joka laatii yleisesti saatavissa olevan konsernitilinpäätöksen.
- 17 **Yhteisön on esitettävä tilinpäätöksessään johtoon kuuluvien avainhenkilöiden saaman kompensaation yhteismäärä sekä kuhunkin seuraavaan ryhmään kuuluva määrä:**
- (a) lyhytaikaiset työsuhde-etuudet;
 - (b) työsuhteen päättymisen jälkeiset etuudet;
 - (c) muut pitkäaikaiset etuudet;
 - (d) irtisanomisen yhteydessä suoritettut etuudet; ja
 - (e) osakeperusteiset maksut.
- 18 Jos yhteisöllä on ollut lähipiiri liiketoimia tilinpäätöksen kattamilla kausilla, sen on esitettävä tilinpäätöksessään tiedot lähipiirisuhteen luonteesta sekä annettava tarvittavat tiedot kyseisistä liiketoimista ja avoimista saldoista, sitoumukset mukaan lukien, jotta käyttäjät saavat käsityksen suhteen mahdollisesta vaikutuksesta tilinpäätökseen. Nämä tiedot on esitettävä kappaleessa 17 vaadittavien tietojen lisäksi. Vähintäänkin on esitettävä:
- (a) liiketoimien rahamäärä;
 - (b) avointen saldojen rahamäärät, sitoumukset mukaan lukien, sekä:
 - (i) niiden ehdot, kuten onko niistä annettu vakuus, sekä niiden maksuksi suoritettavan vastikkeen luonne; ja
 - (ii) yksityiskohtaiset tiedot annetuista tai saaduista takauksista;
 - (c) avoimiin saldoihin liittyvät epävarmoja saamia koskevat varaukset; ja
 - (d) kaudella tehty kulukirjaukset menetetyistä tai epävarmoista lähipiirisuhteista.
- 19 Kappaleessa 18 vaadittavat tiedot on esitettävä erikseen jokaisesta seuraavasta ryhmästä:
- (a) emoyritys;
 - (b) yhteisöt, joilla on yhteisössä yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta;
 - (c) tytäryritykset;
 - (d) osakkuusyhtiöt;
 - (e) yhteisyritykset, joissa yhteisö on osapuolena;
 - (f) yhteisön tai sen emoyrityksen johtoon kuuluvat avainhenkilöt; ja
 - (g) muut lähipiiriin kuuluvat osapuolet.
- 20 Kappaleessa 19 vaadittava lähipiirivelkojen ja -saamisten ryhmäkohtainen erittely laajentaa IAS 1:n *Tilinpäätöksen esittäminen* sisältämiä vaatimuksia joko taseessa tai liitetiedoissa esitettävistä tiedoista. Ryhmiä on laajennettu niin, että lähipiirisaldoja koskeva erittely on kattavampi, ja niitä sovelletaan myös lähipiiri liiketoimiin.
- 21 Seuraavat ovat esimerkkejä liiketoimista, jotka esitetään, jos ne ovat toteutuneet lähipiiriin kuuluvan osapuolen kanssa:
- (a) tavaroiden (valmiiden tai keskeneräisten) ostot tai myynnit;
 - (b) kiinteistöjen tai muiden omaisuuserien ostot ja myynnit;
 - (c) palvelujen tuottaminen tai vastaanottaminen;
 - (d) vuokrasopimukset;
 - (e) tutkimus ja kehittäminen;

- (f) lisenssisopimusten perusteella tapahtuvat siirrot;
 - (g) rahoitusjärjestelyjen perusteella tapahtuvat siirrot (mukaan lukien lainat ja oman pääoman sijoitukset rahana tai apportina);
 - (h) takauksien tai muiden vakuuksien antaminen;
 - (i) sitoumukset toimia jollakin tavalla, jos tietty tapahtuma toteutuu tai jää toteutumatta tulevaisuudessa, mukaan lukien myöhemmin toimeenpantavat sopimukset (*) (tilinpäätökseen merkityt ja merkitsemättömät); ja
 - (j) velkojen suorittaminen, joka tapahtuu yhteisön puolesta tai jonka yhteisö tekee kyseisen lähipiiriin kuuluvan osapuolen puolesta.
- 22 Emo- tai tytäryrityksen osallistuminen etuuspohjaiseen järjestelyyn, jossa riskit jaetaan konserniin kuuluvien yhteisöjen kesken, on toistensa lähipiiriin kuuluvien osapuolten välinen liiketoimi (ks. IAS 19:n kappale 34B).
- 23 Lähipiiriliiketoimissa toteutuneiden ehtojen ilmoitetaan vastaavan riippumattomien osapuolten välisissä liiketoimissa noudatettavia ehtoja vain, jos tällaiset ehdot pystytään näyttämään toteen.
- 24 **Samankaltaiset erät voidaan esittää yhdistettyinä, paitsi jos erillinen esittäminen on tarpeen käsityksen saamiseksi vaikutuksista, joita lähipiiriliiketoimilla on yhteisön tilinpäätökseen.**
- Julkiseen valtaan sidoksissa olevat yhteisöt**
- 25 **Raportoivan yhteisön ei tarvitse esittää kappaleessa 18 tarkoitettuja tietoja esittämisestä siltä osin kuin kyseessä ovat lähipiiriliiketoimet ja avoimet saldot, sitoumukset mukaan lukien, seuraavien tahojen kanssa:**
- (a) julkisen vallan taho, jolla on raportoivassa yhteisössä määräysvalta, yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta; ja
 - (b) jokin muu yhteisö, joka on lähipiiriin kuuluva osapuoli sen vuoksi, että samalla julkisen vallan taholla on määräysvalta, yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta sekä raportoivassa yhteisössä että kyseisessä muussa yhteisössä.
- 26 **Jos raportoiva yhteisö soveltaa kappaleessa 25 tarkoitettua helpotusta, sen on esitettävä kappaleessa 25 tarkoitetuista liiketoimista ja niihin liittyvistä avoimista saldoista seuraavat tiedot:**
- (a) julkisen vallan tahon nimi sekä sillä raportoivan yhteisön kanssa olevan suhteen luonne (ts. määräysvalta, yhteinen määräysvalta tai huomattava vaikutusvalta);
 - (b) seuraavat tiedot riittävän yksityiskohtaisesti, jotta yhteisön tilinpäätöksen lukijoiden on mahdollista saada käsitys lähipiiriliiketoimien vaikutuksesta yhteisön tilinpäätökseen:
 - (i) jokaisen yksittäin tarkasteltuna merkittävän liiketoimen luonne ja rahamäärä; sekä
 - (ii) muista liiketoimista, jotka ovat merkittäviä yhdessä mutta eivät yksittäin tarkasteltuina, laadullinen tai määrällinen tieto niiden laajuudesta; liiketoimien tyyppeihin kuuluvat kappaleessa 21 luetellut.
- 27 Kun raportoiva yhteisö käyttää harkintaa sen ratkaisemiseksi, kuinka yksityiskohtaisella tasolla kappaleessa 26(b) vaaditut tiedot esitetään, sen on otettava huomioon lähipiirisuhteen läheisyys ja muut tekijät, jotka ovat relevantteja määrittäessä liiketoimen merkittävyyden tasoa, kuten onko liiketoimi:
- (a) suuruudeltaan merkittävä;
 - (b) toteutettu markkinoilla noudatettavista ehdoista poikkeavin ehdoin;
 - (c) päivittäiseen liiketoimintaan kuulumaton, kuten liiketoimintojen osto ja myynti;
 - (d) ilmoitettu sääntely- tai valvontaviranomaisille;
 - (e) raportoitu ylemmälle johdolle;
 - (f) osakkeenomistajien hyväksymistä edellyttävä.

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

- 28 Yhteisön on sovellettava tätä standardia takautuvasti 1.1.2011 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Joko koko standardin tai kappaleissa 25–27 tarkoitettujen julkiseen valtaan sidoksissa olevia yhteisöjä koskevan osittaisen helpotuksen aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa joko koko standardia tai kyseistä osittaista helpotusta ennen 1.1.2011 alkavaa tilikautta, tästä on annettava tieto.

IAS 24:N (2003) KUMOAMINEN

- 29 Tämä standardi korvaa IAS 24:n *Lähipiiriä koskevat tiedot tilinpäätöksessä* (uudistettu 2003).

(*) Myöhemmin toimeenpantavat sopimukset määritellään IAS 37:ssä *Varaukset, ehdolliset velat ja ehdolliset varat* sopimuksiksi, joiden mukaisia velvoitteita kumpikaan osapuoli ei ole toteuttanut lainkaan tai joiden mukaiset velvoitteet kumpikin osapuoli on täyttänyt vain osaksi ja samassa laajuudessa.

Liite

Muutos IFRS 8:aan Toimintasegmentit

A1 Muutetaan kappaletta 34 seuraavasti (uusi teksti on alleviivattu ja poistettu teksti yliviivattu) ja lisätään kappale 36B.

- 34 Yhteisön on esitettävä tiedot siitä, missä määrin sen toiminta riippuu tärkeimmistä asiakkaista. Jos tuotot liiketoimista yhden yksittäisen ulkoisen asiakkaan kanssa ovat vähintään 10 prosenttia yhteisön tuotoista, yhteisön on annettava tieto tästä sekä esitettävä tiedot kultakin tällaiselta asiakkaalta saatujen tuottojen kokonaismäärästä ja yksilöitävä segmentti, jossa tai segmentit, joissa nämä tuotot on raportoitu. Yhteisön ei tarvitse yksilöidä tällaista tärkeää asiakasta eikä ilmoittaa, kuinka suuret tuotot kussakin segmentissä raportoidaan kyseiseltä asiakkaalta. Tässä IFRS-standardissa yhtenä yksittäisenä asiakkaana on pidettävä sellaista yhteisöjen ryhmää, jonka raportoiva yhteisö tietää oleva saman määräysvallan alainen. Tarvitaan kuitenkin harkintaa arvioitaessa, ja pidetäänkö yhtenä yksittäisenä asiakkaana julkisen vallan tahoa (kansallista, osavaltion, maakunnan, alueen, paikallista tai ulkomaista hallitusta), mukaan lukien julkisen vallan yksiköt ja vastaavat tahot, olivatpa ne paikallisia, valtakunnallisia tai kansainvälisiä, ja yhteisöjä, joiden raportoivassa yhteisössä tiedetään olevan kyseisen julkisen vallan tahon määräysvallassa. Tätä arvioidessaan raportoivan yhteisön on otettava huomioon missä määrin kyseisten yhteisöjen välillä on taloudellista integraatiota.
- 36B IAS 24 *Lähipiiriä koskevat tiedot tilinpäätöksessä* (uudistettu 2009) aiheutti kappaleeseen 34 muutoksen, joka koskee 1.1.2011 ja sen jälkeen alkavia tilikausia. Jos yhteisö soveltaa ISA 24:ää (uudistettu 2009) aikaisemmalla kaudella, sen on sovellettava kappaleen 34 muutosta tällä aikaisemmalla kaudella.

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 633/2010,**annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,****tietyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) tulkinnan IFRIC 14 osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietyt kansainväliset tilinpäätösstandardit ja tulkinnat, jotka olivat voimassa 15 päivänä lokakuuta 2008, hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ⁽²⁾.
- (2) Kansainvälinen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitea IFRIC julkaisi 15 päivänä marraskuuta 2009 muutokset tulkintaan IFRIC 14 *Etukäteen suoritettavat vähimmäisrahoitintivaatimukseen perustuvat maksut*, jäljempänä 'muutokset IFRIC 14:ään'. Muutosten IFRIC 14:ään tarkoituksena on poistaa IFRIC 14:n ei-toivottu vaikutus tilanteissa, joissa yhteisö, jota vähimmäisrahoitintivaatimus koskee, suorittaa järjestelyyn maksun etukäteen, ja tällaista yhteisöä vaaditaan tietyissä olosuhteissa kirjaamaan maksu kuluksi. Jos vähimmäisrahoitintivaatimus koskee etuuspohjaista järjestelyä, muutosten IFRIC 14:ään mukaan tällaista etukäteen suoritettua maksua, kuten muitakin etukäteen suoritettuja maksuja, on käsiteltävä varoina.
- (3) Tilinpäätöskysymysten asiantuntijakomitean (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG) teknisen asiantuntijaryhmän (Technical Expert Group, TEG) kulemisessa vahvistettiin, että muutokset IFRIC 14:ään ovat asetuksen (EY) N:o 1606/2002 3 artiklan 2 kohdassa

hyväksymiselle asetettujen teknisten edellytysten mukaisia. Tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta 14 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/505/EY ⁽³⁾ mukaisesti kyseinen tarkasteluryhmä tarkasteli hyväksymistä koskevaa EFRAGin lausuntoa ja totesi komissiolle sen olevan tasapuolinen ja puolueeton.

- (4) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1126/2008 olisi muutettava.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteessä kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee) tulkinta IFRIC 14 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Yritysten on sovellettava tämän asetuksen liitteessä tarkoitettuja IFRIC 14:n muutoksia viimeistään sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 199, 21.7.2006, s. 33.

LIITE

KANSAINVÄLISET TILINPÄÄTÖSSTANDARDIT

IFRIC 14	Muutokset tulkintaan IFRIC 14 <i>Etukäteen suoritettujen vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvat maksut</i>
----------	---

MUUTOKSET IFRIC 14:ÄÄN

Muutetaan kappaleita 16–18 ja 20–22.

Lisätään kappaleet 3A, 27B ja 29.

TAUSTA

- 3A IASB muutti IFRIC 14:ää marraskuussa 2009 poistaakseen sen ei-toivotun vaikutuksen, joka seuraa vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen etukäteen tapahtuvasta suorittamisesta joissakin olosuhteissa, kun on olemassa vähimmäisrahastointivaatimus.

PÄÄTÖS**Vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen vähennyksenä saatava taloudellinen hyöty**

- 16 Jos vastaista työsuorituksesta johtuvia järjestelyyn suoritettavia maksuja koskevaa vähimmäisrahoitusvaatimusta ei ole, vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen vähennyksenä saatava taloudellinen hyöty on
- (a) [poistettu]
- (b) vastaista työsuorituksesta yhteisölle kullakin kaudella aiheutuva meno järjestelyn odotettavissa olevana voimasaoaikana tai yhteisön odotettavissa olevana olemassaoloaikana sen mukaan, kumpi näistä on lyhyempi. Vastaista työsuorituksesta yhteisölle aiheutuvaan menoon ei lueta työntekijöiden maksamia määriä.
- 17 Yhteisön on määritettävä vastaista työsuorituksesta johtuva meno käyttäen oletuksia, jotka ovat yhdenmukaisia etuuspohjaisesta järjestelystä johtuvan veloitteen määrittämisessä käytettävien oletusten sekä raportointikauden päättymispäivänä vallitsevan tilanteen kanssa IAS 19:ssä määrättyllä tavalla. Sen vuoksi yhteisön on oletettava, etteivät järjestelystä annettavat etuudet muutu tulevaisuudessa, ennen kuin järjestelyyn tehdään muutos, ja sen on oletettava työvoiman määrän pysyvän vakiona tulevaisuudessa, ellei yhteisö ole raportointikauden päättymispäivänä todistettavasti sitoutunut vähentämään järjestelyn piiriin kuuluvien henkilöiden määrää. Jälkimmäisessä tapauksessa kyseinen vähennys otetaan huomioon vastaista työvoimaa koskevassa oletuksessa.

Vähimmäisrahastointivaatimuksen vaikutus taloudelliseen hyötyyn, joka saadaan vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen vähennyksenä

- 18 Yhteisön on jaoteltava tietyn ajankohdan mahdollinen vähimmäisrahastointivaatimus niihin järjestelyyn suoritettaviin maksuihin, jotka vaaditaan (a) mahdollisen takautuvasta työsuorituksesta johtuvan olemassa olevan alijäämän kattamiseen vähimmäisrahastointiperusteella ja (b) vastaisen työsuorituksen kattamiseen.
- 20 Jos vastaiseen työsuoritukseen liittyviä järjestelyyn suoritettavia maksuja koskee vähimmäisrahastointivaatimus, vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen vähennyksenä saatava taloudellinen hyöty on seuraavien erien yhteenlaskettu määrä:
- (a) mahdollinen määrä, joka vähentää vastaista työsuorituksesta johtuvia vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvia vastaisia järjestelyyn suoritettavia maksuja, koska yhteisö on suorittanut maksun etukäteen (ts. maksanut kyseisen määrän ennen kuin sitä on vaadittu maksettavaksi); ja
- (b) vastaista työsuorituksesta johtuva arvioitu meno kullakin kaudella kappaleiden 16 ja 17 mukaisesti vähennettynä arvioituilla vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvilla järjestelyyn suoritettavilla maksuilla, jotka kyseisillä kausilla vaadittaisiin vastaista työsuorituksesta johtuen, ellei olisi kohdassa (a) kuvattuja etukäteen suoritettuja maksuja.
- 21 Yhteisön on arvioitava vastaista työsuorituksesta johtuvat vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvat vastaiset järjestelyyn suoritettavat maksut siten, että otetaan huomioon mahdollisen olemassa olevan ylijäämän vaikutus vähimmäisrahastointiperustetta käyttäen mutta ei oteta huomioon kappaleessa 20(a) kuvattua etukäteen suoritettua maksua. Yhteisön on käytettävä vähimmäisrahastointiperusteen kanssa yhdenmukaisia oletuksia, ja – niiden tekijöiden osalta, joita ei täsmennetä tässä perusteessa – oletuksia, jotka ovat yhdenmukaisia etuuspohjaisen veloitteen määrittämisessä käytettävien oletusten ja kauden lopussa vallitsevan tilanteen kanssa IAS 19:ssä määrättyllä tavalla. Arviossa on otettava huomioon mahdolliset muutokset, joiden odotetaan seuraavan siitä, että yhteisö suorittaa järjestelyyn vähimmäismaksut niiden erääntyessä. Arviossa ei kuitenkaan oteta huomioon sellaisten vähimmäisrahastointiperusteen ehtoihin odotettavissa olevien muutosten vaikutuksia, jotka eivät ole käytännössä hyväksytyjä tai joista ei ole sovittu raportointikauden päättymiseen mennessä.
- 22 Jos yhteisön määrittäessä kappaleessa 20(b) kuvattua määrää vastaista työsuorituksesta johtuvat vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvat vastaiset järjestelyyn suoritettavat maksut jollakin tietyllä kaudella ylittävät IAS 19:n mukaisen vastaiseen työsuoritukseen perustuvan menon, tämä ylimenevä määrä vähentää sen taloudellisen hyödyn määrää, joka saadaan vastaisten järjestelyyn suoritettavien maksujen vähennyksenä. Kappaleessa 20(b) kuvattu määrä ei voi kuitenkaan koskaan olla nolaa pienempi.

VOIMAANTULO

- 27B Asiakirja *Etukäteen suoritettujen vähimmäisrahastointivaatimukseen perustuvat maksut* aiheutti kappaleen 3A lisäämisen sekä muutoksia kappaleisiin 16–18 ja 20–22. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2011 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto.

SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

- 29 Yhteisön on sovellettava kappaleisiin 3A, 16–18 ja 20–22 tehtyjä muutoksia sen aikaisimman vertailukauden alusta, joka esitetään ensimmäisessä tilinpäätöksessä, jossa yhteisö soveltaa tätä tulkintaa. Jos yhteisö on aiemmin soveltanut tätä tulkintaa ennen kuin se soveltaa muutoksia, sen on kirjattava muutosten soveltamisesta aiheutuva oikaisu kertyneisiin voittovaroihin ensimmäisen esitettävän vertailukauden alussa.
-

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 634/2010,
annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,
nimityksen kirjaamisesta suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen
rekisteriin (Ricotta di Bufala Campana (SAN))

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italian hakemus nimityksen "Ricotta di Bufala Campana" rekisteröimiseksi julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽²⁾ asetuksen (EY) N:o 510/2006 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

- (2) Koska komissiolle ei ole toimitettu vastaväitteitä asetuksen (EY) N:o 510/2006 7 artiklan mukaisesti, nimitys olisi rekisteröitävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Rekisteröidään tämän asetuksen liitteessä oleva nimitys.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ EUVL C 260, 30.10.2009, s. 43.

LIITE

Ihmisravinnoksi tarkoitetut perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvat maataloustuotteet:

Luokka 1.4 Muut eläinperäiset tuotteet (munat, hunaja, erilaiset maitotuotteet paitsi voi jne.)

ITALIA

Ricotta di Bufala Campana (SAN)

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 635/2010,**annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,****tietyissä GATT-kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2011 vietävien juustojen vientitodistusten myöntämistä koskevan menettelyn aloittamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 171 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöksistä maidon ja maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien osalta 27 päivänä marraskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1187/2009 ⁽²⁾ III luvun 2 jaksossa säädetään, että monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehtyjen sopimusten mukaisissa kiintiöissä Amerikan yhdysvaltoihin vietävien juustojen vientitodistukset voidaan myöntää erityismenettelyllä, jolla voidaan nimetä etu-uskohteluun oikeutetut maahantuojat USA:ssa.
- (2) Tämä menettely olisi aloitettava vuonna 2011 tapahtuvan viennin osalta, ja siihen liittyvät lisäsäännöt olisi määriteltävä.
- (3) USA:n toimivaltaiset viranomaiset erottavat tuonnin hallinnoinnissa toisistaan Euroopan yhteisölle Uruguayn kierroksella myönnetyn lisäkiintiön ja Tokion kierroksesta johtuvat kiintiöt. Vientitodistukset olisi myönnettävä ottaen huomioon kyseisten tuotteiden soveltuvuus asianomaiseen USA:n kiintiöön Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön (Harmonized Tariff Schedule of the United States of America) kuvauksen mukaisesti.
- (4) Jotta varmistetaan mahdollisimman suuret vientimäärät myös sellaisissa kiintiöissä, joihin kohdistuu vähemmän kiinnostusta, olisi sallittava koko kiintiömäärää koskevat hakemukset.
- (5) Oikeusvarmuuden ja selkeyden vuoksi olisi säädettävä, että tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen päättyy vuoden 2011 lopussa.

- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteessä I lueteltujen, Amerikan yhdysvaltoihin vuonna 2011 asetuksen (EY) N:o 1187/2009 21 artiklassa tarkoitetuissa kiintiöissä vietävien CN-koodiin 0406 kuuluvien tuotteiden vientitodistukset on myönnettävä mainitun asetuksen III luvun 2 jakson ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

2 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 22 artiklassa tarkoitetut todistushakemukset, jäljempänä 'hakemukset', on jätettävä toimivaltaisille viranomaisille 1 ja 10 päivän syyskuuta 2010 väliinä aikana.

2. Hakemukset otetaan vastaan ainoastaan, jos ne sisältävät kaikki asetuksen (EY) N:o 1187/2009 22 artiklassa tarkoitetut tiedot ja asiakirjat.

Jos tämän asetuksen liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa tarkoitetun saman tuoteryhmän käytettävissä olevat määrät jaetaan Uruguayn kierroksesta johtuvaan kiintiöön ja Tokion kierroksesta johtuvaan kiintiöön, todistushakemus saa koskea ainoastaan toista kiintiötä, ja siinä on mainittava asianomainen kiintiö ja ilmoitettava mainitussa liitteessä olevassa 3 sarakkeessa mainittu ryhmä ja kiintiö.

Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 22 artiklassa tarkoitetut tiedot on esitettävä tämän asetuksen liitteessä II olevan mallin mukaisesti.

3. Liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettujen 22-Tokio-, 22-Uruguay-, 25-Tokio- ja 25-Uruguay-kiintiöiden osalta hakemuksen on koskettava vähintään 10:tä tonnia mutta enintään kyseisessä kiintiössä käytettävissä olevaa mainitun liitteen 4 sarakkeessa vahvistettua määrää.

Liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa mainittujen muiden kiintiöiden osalta hakemuksen on koskettava vähintään 10:tä tonnia mutta enintään 40:tä prosenttia kyseisessä kiintiössä käytettävissä olevasta mainitun liitteen 4 sarakkeessa vahvistetusta määrästä.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 318, 4.12.2009, s. 1.

4. Hakemus otetaan vastaan ainoastaan, jos hakija ilmoittaa kirjallisesti, ettei ole jättänyt ja sitoutuu olemaan jättämättä muita samaa tuoteryhmää ja samaa kiintiötä koskevia hakemuksia.

Jos hakija jättää samaa tuoteryhmää tai samaa kiintiötä koskevia useita hakemuksia yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, hakijan kaikki hakemukset on hylättävä.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viiden työpäivän kuluessa hakemusten jättämisen määräajan päättymisestä hakemukset, jotka on jätetty kunkin liitteessä I mainitun tuoteryhmän ja tarvittaessa kiintiön osalta.

Kaikki ilmoitukset, mukaan lukien ilmoitukset siitä, ettei hakemuksia ole jätetty, on toimitettava faksilla tai sähköpostitse liitteessä III esitetyn mallin mukaisesti.

2. Ilmoitukseen on sisällyttävä kunkin ryhmän ja tarvittaessa kunkin kiintiön osalta

- a) hakijoiden luettelo;
- b) kunkin hakijan hakemat määrät yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodien sekä Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön (2010) tuotekoodien mukaisesti eriteltyinä;
- c) hakijan nimeämän tuojan nimi ja osoite.

4 artikla

Komissio päättää todistusten myöntämisestä viipymättä asetuksen (EY) N:o 1187/2009 23 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja ilmoittaa siitä jäsenvaltioille viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2010.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viiden työpäivän kuluessa jakokertoimien julkaisemisesta kunkin ryhmän ja tarvittaessa kunkin kiintiön osalta asetuksen (EY) N:o 1187/2009 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti kullekin hakijalle myönnetty määrät.

Ilmoitus on toimitettava faksilla tai sähköpostitse tämän asetuksen liitteessä IV esitetyn mallin mukaisesti.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on tarkistettava tämän asetuksen 3 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1187/2009 22 artiklan mukaisesti ilmoitetut tiedot ennen lopullisten todistusten myöntämistä ja viimeistään 15 päivänä joulukuuta 2010.

Jos todistuksen saaneen toimijan havaitaan antaneen vääriä tietoja, todistus peruutetaan ja vakuus menetetään. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

Amerikan yhdysvaltoihin tietyissä GATT-kiintiöissä vuonna 2011 vietävät juustot*Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 III luvun 2 jakso ja asetukset (EU) N:o 635/2010*

Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyt tariffinimikkeistön 4 luvun lisähuomautusten mukaiset ryhmät		Ryhmä ja kiintiö	Vuonna 2011 käytettävissä oleva määrä
Huomau- tuksen numero	Ryhmä		Kg
(1)	(2)	(3)	(4)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokio	908 877
		16-Uruguay	3 446 000
17	Blue Mould	17	350 000
18	Cheddar	18	1 050 000
20	Edam/Gouda	20	1 100 000
21	Italian type	21	2 025 000
22	Swiss or Emmenthaler cheese other than with eye for- mation	22-Tokio	393 006
		22-Uruguay	380 000
25	Swiss or Emmenthaler cheese with eye formation	25-Tokio	4 003 172
		25-Uruguay	2 420 000

LIITE II

Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 22 artiklan mukaisesti toimitettavat tiedot

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 liitteessä I olevassa 3 sarakeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö:

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 liitteessä I olevassa 2 sarakeessa tarkoitettu ryhmä:

.....

Kiintiön alkuperä:

Uruguayn kierros: ☐

Tokion kierros: ☐

Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodi	Haettu määrä (kg)	Amerikan yhdysvaltojen yhtenäistetyn tariffinimikkeistön tuotekoodi	Nimetyn tuojan nimi ja osoite
	Yhteensä:			

LIITE III

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 3 artiklan mukainen tiedonanto

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö:

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 liitteessä I olevassa 2 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä:

Kiintiön alkuperä:

Uruguayn kierros: ☐

Tokion kierros: ☐

Nro	Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodi	Haettu määrä (kg)	Amerikan yhdysvaltojen yhdenäistetyt tariffinimikkeistön tuotekoodi	Nimetyn tuojan nimi ja osoite
1					
		Yhteensä:			
2					
		Yhteensä:			
3					
		Yhteensä:			
4					
		Yhteensä:			
5					
		Yhteensä:			

LIITE IV

Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 23 artiklan mukaisesti myönnetyt todistukset

Asetuksen (EU) N:o 635/2010 liitteessä I olevassa 3 sarakkeessa tarkoitettu ryhmä ja kiintiö	Kiintiön alkuperä	Hakijan nimi ja osoite	Yhdistetyn nimikkeis- tön tuotekoodi	Haettu määrä (kg)	Nimetyn tuojan nimi ja osoite	Myönnetty määrä ⁽¹⁾ (kg)
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐	Yhteensä:			Yhteensä:	
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐	Yhteensä:			Yhteensä:	
	Uruguayn kierros ☐					
	Tokion kierros ☐	Yhteensä:			Yhteensä:	

⁽¹⁾ Arpomalla jaetut määrät on jaoteltava eri yhdistetyn nimikkeistön koodeihin suhteessa vastaavien koodien osalta haettuihin tuotemääriin.

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 636/2010,**annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	22,1
	TR	89,8
	ZZ	56,0
0707 00 05	MK	41,0
	TR	105,8
	ZZ	73,4
0709 90 70	TR	92,6
	ZZ	92,6
0805 50 10	AR	86,4
	UY	57,6
	ZA	86,4
	ZZ	76,8
0808 10 80	AR	78,8
	BR	80,2
	CL	75,9
	CN	80,8
	NZ	109,5
	US	107,2
	UY	116,3
	ZA	95,0
	ZZ	93,0
0808 20 50	AR	76,4
	CL	121,8
	CN	98,4
	NZ	176,5
	ZA	93,1
	ZZ	113,2
0809 10 00	TR	193,7
	ZZ	193,7
0809 20 95	CL	150,0
	TR	270,8
	US	769,6
	ZZ	396,8
0809 30	AR	130,0
	TR	158,7
	ZZ	144,4
0809 40 05	BR	123,2
	IL	165,9
	TR	126,3
	ZZ	138,5

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 637/2010,
annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,
sokerialan tuotteiden tuontitodistushakemusten jättämisen keskeyttämisestä eräissä tariffikiintiöissä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sokerialalla 25 päivänä syyskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 891/2009 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Toimivaltaisille viranomaisille 1 ja 7 päivänä heinäkuuta 2010 välisenä aikana asetuksen (EY) N:o 891/2009 mukaisesti toimitetuissa tuontitodistushakemuksissa mainitut

määrät vastaavat järjestysnumeron 09.4325 osalta käytettävissä olevia määriä.

- (2) Uusien todistushakemusten jättäminen järjestysnumeron 09.4325 osalta olisi keskeytettävä markkinointivuoden loppuun asti asetuksen (EY) N:o 891/2009 mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Uusien todistushakemusten jättäminen liitteessä olevien järjestysnumerojen osalta keskeytetään markkinointivuoden 2009/2010 loppuun asti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 254, 26.9.2009, s. 82.

LIITE

CXL-myönnytyksiin oikeutettu sokeri**Markkinointivuosi 2009/2010****1.7.2010 ja 7.7.2010 välisenä aikana jätetyt hakemukset**

Järjestysnumero	Maa	Jakokerroin (%)	Uudet hakemukset
09.4317	Australia	—	
09.4318	Brasilia	—	
09.4319	Kuuba	—	Keskeytetty
09.4320	Muut kolmannet maat	—	Keskeytetty
09.4321	Intia	—	Keskeytetty

”—”: Ei sovelleta; komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

Balkanin maista peräisin oleva sokeri**Markkinointivuosi 2009/2010****1.7.2010 ja 7.7.2010 välisenä aikana jätetyt hakemukset**

Järjestysnumero	Maa	Jakokerroin (%)	Uudet hakemukset
09.4324	Albania	—	
09.4325	Bosnia ja Hertsegovina	(¹)	
09.4326	Serbia, Montenegro ja Kosovo (*)	(¹)	
09.4327	Entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia	—	
09.4328	Kroatia	(¹)	

”—”: Ei sovelleta; komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

(*) Kosovo siten kuin se on määritelty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 1244/1999.

(¹) Ei sovelleta; hakemukset eivät ylitä käytettävissä olevia määriä, ja ne hyväksytään kokonaisuudessaan.

Poikkeustuonnin alainen sokeri ja teollisuuden tarpeisiin tuotava sokeri**Markkinointivuosi 2009/2010****1.7.2010 ja 7.7.2010 välisenä aikana jätetyt hakemukset**

Järjestysnumero	Tyyppi	Jakokerroin (%)	Uudet hakemukset
09.4380	Poikkeustuonnin alainen	—	
09.4390	Teollisuuden tarpeisiin	—	

”—”: Ei sovelleta; komissiolle ei ole toimitettu todistushakemuksia.

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 638/2010,**annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,****asetuksella (EY) N:o 620/2009 hallinnoitavassa korkealaatuisen naudanlihan tariffikiintiössä heinäkuuta 2010 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten myöntämisestä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Korkealaatuisen naudanlihan tuontitariffikiintiön hallinnoinnista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 620/2009 ⁽³⁾ säädetään tuontitodistusten hakemista ja myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1301/2006 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos todistushakemuksissa haetut määrät ylittävät kyseisellä kiintiökaudella käytettävissä olevat määrät, kussakin todistushakemuksessa haetuille määrille olisi vahvistettava myöntämiskertoimet. Asetuksen (EY) N:o 620/2009 3 artiklan nojalla 1 ja 7 päivän heinäkuuta 2010 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haetut määrät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava myöntämiskertoimet,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 620/2009 3 artiklan mukaisesti 1 ja 7 päivän heinäkuuta 2010 välisenä aikana kiintiössä, jonka järjestysnumero on 09.4449, jätettyihin tuontitodistushakemuksiin on sovellettava jakokerrointa, joka on 63,674825 prosenttia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 182, 15.7.2009, s. 25.

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 639/2010,**annettu 19 päivänä heinäkuuta 2010,****asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja eräiden siirappien edustavien hintojen sekä niiden tuonnissa sovellettavien

lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2009/10 on vahvistettu komission asetuksessa (EY) N:o 877/2009 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission asetuksella (EU) N:o 627/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Komissiolla tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä määriä olisi muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistetut edustavat hinnat ja tuonnissa sovellettavat lisätullit ja esitetään ne tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 253, 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 182, 16.7.2010, s. 12.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 95 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 20 päivästä heinäkuuta 2010

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,21	2,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	40,09	5,44
1701 99 10 ⁽²⁾	40,09	2,31
1701 99 90 ⁽²⁾	40,09	2,31
1702 90 95 ⁽³⁾	0,40	0,28

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan yhden prosentin sakkaroosipitoisuudelle.

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJIEN PÄÄTÖS,

annettu 8 päivänä heinäkuuta 2010,

unionin yleisen tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä

(2010/400/EU)

EUROOPAN UNIONIN JÄSENVALTIOIDEN HALLITUSTEN EDUSTAJAT, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 254 ja 255 artiklan,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perussopimusten määräysten mukaisesti osa unionin yleisen tuomioistuimen tuomareista vaihtuu joka kolmas vuosi. Neljätoista unionin yleisen tuomioistuimen tuomaria oli nimitettävä 1 päivänä syyskuuta 2010 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2016 päättyväksi kaudeksi.
- (2) Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien konferenssi nimitti 23 päivänä kesäkuuta 2010 kymmenen unionin yleisen tuomioistuimen tuomaria edellä mainituksi kaudeksi ⁽¹⁾.
- (3) Jotta kyseessä olevaa osaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomareista koskeva vaihtaminen voidaan saattaa päätökseen, jäsenvaltioiden hallitusten olisi vielä nimitettävä tuomarit neljään avoinna olevaan virkaan.
- (4) Asianomaisten jäsenvaltioiden hallitukset ovat ehdottaneet unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin Ottó CZÚCZin nimittämistä uudeksi toimikaudeksi sekä Marc van der WOUDEn nimittämistä tuomariksi. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklalla perustettu komitea on antanut lausuntonsa näiden kah-

den ehdokkaan soveltuvuudesta unionin yleisen tuomioistuimen tuomarin tehtävään. Vaikka Ottó CZÚCZin ehdokkuus oli peruutettu, asianomaisen jäsenvaltion hallitus on ilmoittanut ehdottavansa kyseisen henkilön nimittämistä unionin yleisen tuomioistuimen tuomariksi uudeksi toimikaudeksi.

- (5) Unionin yleisen tuomioistuimen kaksi jäsentä olisi näin ollen nimitettävä 1 päivänä syyskuuta 2010 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2016 päättyväksi kaudeksi; kahteen edelleen avoinna olevaan virkaan nimitetään tuomarit myöhemmin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Ottó CZÚCZ ja Marc van der WOUDE nimitetään unionin yleisen tuomioistuimen tuomareiksi 1 päivänä syyskuuta 2010 alkavaksi ja 31 päivänä elokuuta 2016 päättyväksi kaudeksi.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 8 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. DE RUYT

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätös, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2010, unionin yleisen tuomioistuimen tuomarien nimittämisestä (EUVL L 163, 30.6.2010, s. 41).

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 13 päivänä heinäkuuta 2010,
liiallisen alijäämän olemassaolosta Kyproksessa
(2010/401/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 126 artiklan 6 kohdan yhdessä sen 126 artiklan 13 kohdan ja 136 artiklan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Kyproksen esittämät huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 126 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vältettävä liiallisia julkisen talouden alijäämiä.
- (2) Vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä ja saavuttamaan uusien työpaikkojen syntyä edistävää vahvaa ja kestävä kasvua.
- (3) Perussopimuksen 126 artiklan mukainen liiallista alijäämää koskeva menettely, sellaisena kuin sitä on selkeytetty liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1467/97⁽¹⁾, joka on osa vakaus- ja kasvusopimusta, edellyttää päätöstä liiallisen alijäämän olemassaolosta. Perussopimukseen liitettyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa annetaan tarkemmat määräykset liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2009⁽²⁾ annetaan yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät mainitun pöytäkirjan määräyksen soveltamiseksi.
- (4) Kun vakaus- ja kasvusopimusta vuonna 2005 uudistettiin, pyrittiin lisäämään sopimuksen vaikuttavuutta ja

vahvistamaan sen talousteoreettista perustaa sekä turvaamaan julkisen talouden kestävyys pitkällä aikavälillä. Sillä pyrittiin varmistamaan, että erityisesti talouden tilanne ja talousarvion tilanne otettaisiin täysin huomioon liiallista alijäämää koskevan menettelyn kaikissa vaiheissa. Vakaus- ja kasvusopimuksen tarjoama kehys tukee tällä tavoin julkisen talouden rahoitusaseman ripeään tervehtyttämiseen tähtäävää hallituksen politiikkaa, jossa otetaan huomioon talouden tilanne.

- (5) Perussopimuksen 126 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että komissio antaa neuvostolle lausunnon, jos komissio katsoo, että jäsenvaltiossa on tai siellä voi ilmetä liiallinen alijäämä. Otettuaan huomioon perussopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisen kertomuksensa sekä talous- ja rahoituskomitean 126 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lausunnon komissio katsoi, että Kyproksessa on liiallinen julkisen talouden alijäämä. Komissio antoi tämän vuoksi 15 päivänä kesäkuuta 2010 neuvostolle tämän mukaisen Kyprosta koskevan lausunnon⁽³⁾.
- (6) Perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaan neuvoston olisi otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion mahdolliset huomautukset, ennen kuin se kokonaisarvion tehtyään päättää, onko jäsenvaltiossa liiallinen alijäämä. Kyprosta koskevan kokonaisarvion perusteella voidaan todeta seuraavaa.
- (7) Kyproksen viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan maan julkisen talouden alijäämä oli vuonna 2009 6,1 prosenttia suhteessa BKT:hen ja ylitti näin viitearvon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Alijäämä ei ollut lähellä 3 prosentin viitearvoa suhteessa BKT:hen, mutta viitearvon ylittymistä voidaan pitää poikkeuksellisen perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettulla tavalla. Se johtui erityisesti perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitettua talouden jyrkästä laskusuhdanteesta. Komission yksiköiden kevään 2010 talousennusteen mukaan BKT:n määrän Kyproksessa ennustetaan supistuvan edelleen, vaikkakin vähemmässä määrin, lähes ½ prosentilla vuonna 2010 verrattuna vuoden 2009 1¼ prosenttiin. Ennakoitua viitearvon ylittymistä ei kuitenkaan voida pitää väliaikaisena. Komission yksiköiden kevään 2010 talousennusteen mukaan julkisen talouden alijäämä kasvaisi noin 7¼ prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2011, jos politiikkaa ei muuteta. Alijäämää koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei näin ollen täyty.

⁽¹⁾ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUVL L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Kaikki Kyproksen liiallista alijäämää koskevaan menettelyyn liittyvät asiakirjat ovat saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Kyproksen viranomaisten huhtikuussa 2010 antamien tietojen mukaan julkinen bruttovelka on edelleen alle viitearvon, joka on 60 prosenttia suhteessa BKT:hen. Velan määrä oli 56,2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2009. Kypros ilmoitti velan ennakoiduksi määräksi 62 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2010, mikä ylittää perussopimuksen 60 prosentin viitearvon. Komission yksiköiden kevään 2010 talousennusteen mukaan velka kasvaa edelleen 62,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2010 ja 67,6 prosenttiin vuonna 2011 heikentyneen perusjäämän vuoksi. Näiden näkymien perusteella velkasuhteen ei voida katsoa supistuvan riittävästi ja lähestyvän riittävän nopeasti viitearvoa perussopimuksessa sekä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitetulla tavalla. Velkaa koskeva perussopimuksen arviointiperuste ei täyty.
- (9) Asetuksen (EY) N:o 1467/97 2 artiklan 4 kohdan mukaan muut merkitykselliset tekijät voidaan ottaa huomioon liiallisen alijäämän olemassaolosta annettavaa, perussopimuksen 126 artiklan 6 kohdan mukaista neuvoston päätöstä edeltävissä vaiheissa ainoastaan, jos kaksi vaatimusta – se, että alijäämä pysyy lähellä viitearvoa, ja se, että viitearvon ylitys on väliaikaista – täyttyvät kaikilta

osin. Kyproksen tapauksessa nämä kaksi edellytystä eivät täyty. Merkityksellisiä tekijöitä ei sen vuoksi oteta huomioon tätä päätöstä edeltävissä vaiheissa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kokonaisarvion perusteella todetaan, että Kyproksessa on liiallinen alijäämä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Kyproksen tasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. REYNERS

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 15 päivänä joulukuuta 2009,****tukitoimenpiteestä, jota Alankomaat ehdottaa keramiikan tuottajien vapauttamiseksi ympäristöverosta C 5/09 (ex N 210/08)***(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 9972)***(Ainoastaan hollanninkielinen versio on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2010/402/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

Euroopan unionin virallisessa lehdessä 25 päivänä huhtikuuta 2009 ⁽³⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa toimenpiteestä.

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

(4) Alankomaat esitti huomautuksensa menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä 26 päivänä toukokuuta 2009.

on kyseisen artiklan ⁽¹⁾ mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

(5) Komissio sai huomautuksia myös muilta asianomaisilta. Se toimitti ne edelleen Alankomaille kannanottoa varten. Alankomaat vastasi 7 päivänä heinäkuuta 2009 päivätyllä kirjeellä.

sekä katsoo seuraavaa:

(6) Komissio kirjoitti Alankomaille 7 päivänä lokakuuta 2009 selvittääkseen tapauksen menettelyllistä asemaa ja pyysi Alankomaita toimittamaan 13 päivään lokakuuta 2009 mennessä mahdolliset huomautukset, jotka se toivoi komission ottavan huomioon ennen lopullisen päätöksen tekoa.

I. MENETTELY

(1) Alankomaat ilmoitti 24 päivänä huhtikuuta 2008 päivätyllä kirjeellä aikeesta myöntää keraamisille tuotteille vapautus maakaasun energiaverosta. Komissio pyysi lisätietoja 6 päivänä kesäkuuta 2008. Alankomaat vastasi 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä. Komission henkilöstön ja Alankomaiden edustajien välillä pidettiin kokous 16 päivänä lokakuuta 2008. Komissio esitti 17 päivänä marraskuuta 2008 lisäkysymyksiä. Alankomaat vastasi kysymyksiin 19 päivänä joulukuuta 2008 päivätyllä kirjeellä.

(7) Alankomaat pyysi lisää aikaa, ja sille ilmoitettiin 16 päivänä lokakuuta 2009 päivätyllä kirjeellä määräajan siirtämisestä 1 päivään marraskuuta 2009. Alankomaat vastasi 30 päivänä lokakuuta 2009 päivätyllä kirjeellä.

(2) Komissio ilmoitti Alankomaille 11 päivänä helmikuuta 2009 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely ⁽²⁾.**II. TUEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS**(8) Alankomaat noudattaa energiatuotteiden kulutusta koskevassa verotuksessa ympäristöverolakia ⁽⁴⁾, jonka mukaan verotus alenee asteittain yrityksen kulutustason mukaisesti ⁽⁵⁾.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin

⁽³⁾ Katso alaviite 1.⁽¹⁾ EUVL C 96, 25.4.2009, s. 16.⁽⁴⁾ Energiaverosta on säädetty ympäristöverolaissa (*Wet belastingen op milieugrondslag*) 1 päivänä tammikuuta 1996 alkaen, ja sitä peritään maakaasusta, sähköstä ja mineraaliöljyistä. Veroprosentit määritetään käytetyn energian määrän mukaisesti.⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 81 artiklasta tuli 1 päivänä joulukuuta 2009 SEUT-sopimuksen 101 artikla ja perustamissopimuksen 82 artiklasta SEUT-sopimuksen 102 artikla. Kyseiset artikkelit eivät ole muuttuneet asiasisällöltään. Tässä päätöksessä SEUT-sopimuksen 101 ja 102 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.⁽⁵⁾ Alankomaat on ilmoittanut Alankomaissa tyypillisen tiilentuottajan kuluttamasta maakaasusta perittävälle energiaverolle seuraavat veroprosentit (vuoden 2009 tiedot): 0–5 000 m³: 0,1580 EUR/m³; 5 000–170 000 m³: 0,1385 EUR/m³; 170 000–1 000 000 m³: 0,0384 EUR/m³; 1 000 000–10 000 000 m³: 0,0122 EUR/m³; > 10 000 000 m³: 0,0080 EUR/m³.

- (9) Kohteena olevalla tukitoimenpiteellä Alankomaat myöntäisi verovapautuksen maakaasun toimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin. Ehdotettu verovapautus koskisi ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuuden tuotannossa käytettävää maakaasua. Sitä ei sovellettaisi kaasuun, jota käytetään muissa mineralogisissa prosesseissa Alankomaissa ⁽⁶⁾.
- (10) Ehdotettu vapautus otettaisiin käyttöön tällä hetkellä voimassa olevaan ympäristöverolakiin tehtävällä muutoksella.
- (11) Ilmoituksen mukaan vuotuinen talousarvio on neljä miljoonaa euroa vuosina 2008–2013.
- (12) Toimenpiteen voimassaoloaikaa ei ole rajoitettu, koska Alankomaat katsoo, että toimenpide ei ole valtiontukea (katso jäljempänä jakso IV).
- (13) Toimenpiteen edunsaajat olisivat Alankomaissa keramiikkateollisuuden alalla toimivia yrityksiä ⁽⁷⁾.
- (14) Alankomaat katsoo, että verovapautus on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten palauttamiseksi Alankomaiden keramiikkateollisuudelle sisämarkkinoilla. Alankomaat viittaa maan keramiikkateollisuuden ainutlaatui- seen asemaan verrattuna sen kilpailijoiden asemaan naapurimaissa. Maantieteellisten olosuhteiden vuoksi Alankomaiden keramiikkateollisuudessa käytetään märkää savea toisin kuin naapurimaissa, joissa käytetään kuivaa savea, ja märän saven käsittely vaatii enemmän energiaa vastaavanlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi. Lisäksi Alankomaat toteaa, että esimerkiksi Belgiassa, Saksassa ja Ruotsissa kilpailevat tuottajat on vapautettu vastaavanlaisista energiaveroista.

⁽⁶⁾ "Mineralogisilla prosesseilla" tarkoitetaan tässä yhteydessä prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3037/90 (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1) NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi". Keraamisen prosessin lisäksi kyseisiin prosesseihin sisältyy muun muassa lasin tai sementin tuotanto.

⁽⁷⁾ Alankomaiden mukaan Alankomaissa toimii keramiikkateollisuuden alalla pääasiassa suuria, joskus monikansallisia yrityksiä, joiden arvioitu kokonaisliikevaihto on noin 650–700 miljoonaa euroa ja työvoiman määrä noin 3 000 (vuonna 2008). Tuotantopaikkoja on Alankomaissa yli 60. Keramiikkateollisuuden tuotteita ovat seinä- ja kattotiilet, keraamiset seinä- ja lattialaatat, saniteettituotteet, koriste-keramiikka ja -posliini sekä teräs- ja alumiiniteollisuudessa käytettävät tulenkestävät tiilet. Monet tuotantopaikat sijaitsevat Saksan ja Belgian rajojen läheisyydessä, ja näistä monet kuuluvat teollisuus-konserneihin, joilla on toimipaikkoja muissa Euroopan maissa.

- (15) Alankomaat on vahvistanut, että toimenpide otetaan käyttöön vasta sen jälkeen, kun komissio on sen hyväksynyt.

III. MENETTELYN ALOITTAMISTA KOSKEVA PÄÄTÖS

- (16) Komissio epäili ehdotetun tuen soveltumista yhteismarkkinoille, koska komission alustavan näkemyksen mukaan verovapautuksen myöntäminen Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ei ollut perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen kannalta. Toimenpide oli valikoiva, sillä ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuus hyötyisi siitä, ja verovapautus rahoitettaisiin valtion varoista. Toimenpide myös vääristi tai uhkasi vääristää kilpailua, ja se vaikutti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska ehdotettu verovapautus vaikuttaisi suoraan tuotantokuluihin ja parantaisi sen vuoksi tuensaajien kilpailuasemaa keraamisten tuotteiden merkityksellisillä markkinoilla, joilla kyseiset tuensaajat toimivat ja joilla voidaan käydä kauppaa jäsenvaltioiden välillä. Komissio katsoi toimenpiteen olevan valtiontukea Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ja päätteli, että tämän-tyyppinen tuki voitaisiin hyväksyä ainoastaan, jos se täyttäisi edellytykset, jotka sisältyvät ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen, jäljempänä 'ympäristönsuojelutuen suuntaviivat' tai 'suuntaviivat', lukuun 4 (Ympäristöverojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki) ⁽⁸⁾. Koska Alankomaat ei ollut toimittanut tarvittavia tietoja arviointia varten, komissio ei voinut vahvistaa toimenpiteen soveltuvuutta ja päätti sen vuoksi aloittaa virallisen tutkintamenettelyn.

IV. ALANKOMAIDEN TOIMITTAMAT HUOMAUTUKSET

- (17) Alankomaat totesi, että se ilmoitti tapauksesta lähinnä oikeusvarmuuden vuoksi, ja se pyysi komissiota toteamaan, ettei kyseessä ole valtiontuki.
- (18) Alankomaat katsoi verovapautuksen valikoivuuden olevan perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi.
- (19) Energiaveron tarkoituksena oli verottaa sähköä ja energiatuotteita, joita käytettiin lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Sen vuoksi perustana olevan viitekehysten eli voimassa olevan energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen perusteella oli mahdollista sisällyttää energiaverojärjestelmään vapautus sellaiselle prosessille, jossa maakaasua ei käytetty lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Energiaverolainsäädännössä myönnettiin vapautus muuten kuin polttoaineena käytettävän maakaasun toimituksille ⁽⁹⁾. Sähkön toimittaminen prosesseihin, joissa sitä käytettiin kahteen eri tarkoitukseen, kuten kemialliseen pelkistykseen ja elektrolyyttisiin ja metallurgisiin prosesseihin, oli samalla tavoin

⁽⁸⁾ EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Ympäristöverolain 64 pykälän 4 momentti.

vapautettu energiaverosta⁽¹⁰⁾. Myös hiilen verotusta koskevassa lainsäädännössä myönnettiin vapautus muihin tarkoituksiin kuin polttoaineena käytettävälle hiilelle sekä kahteen eri tarkoitukseen käytettävälle hiilelle⁽¹¹⁾. Verovapautuksen myöntäminen maakaasutoimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin oli tarkoituksenmukaista. Keraaminen prosessi oli verrattavissa kaksoiskäyttöprosessiin, koska maakaasua ei käytetty ainoastaan lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Alankomaat totesi, että verovapautuksen myöntäminen maakaasutoimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin oli tarkoitus sisällyttää ympäristöverolain 64 pykälän muutettuun versioon, jossa säädettiin vapautuksen myöntämisestä muille kaksoiskäytön muodoille.

- (20) Alankomaat viittasi energiaverodirektiivin 2 artiklan 4 kohdan b alakohdan sekä direktiiviä koskevaan neuvoston pöytäkirjaan⁽¹²⁾ ja totesi, että oli Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista lisätä säännös, jolla myönnetään verovapautus kohteena olevassa mineralogisessa prosessissa, toisin sanoen keraamisen tuotteiden valmistuksessa, käytettävän maakaasun toimituksille.
- (21) Verovapautus oli tarkoituksenmukaista myöntää ainoastaan keraamisille prosesseille eikä kaikille mineralogisille prosesseille, sillä muista mineralogisista prosesseista poiketen perinteinen keraaminen prosessi oli peruuttamaton (savi muutettiin keramiikaksi).
- (22) Alankomaat viittasi lisäksi maan keramiikkateollisuuden ainutlaatuisen asemaan verrattuna sen kilpailijoiden asemaan naapurimaissa. Maantieteellisten olosuhteiden vuoksi Alankomaiden keramiikkateollisuudessa käytettiin märkää savea (joka oli peräisin Alpeilta ja kerrostui jokiin Alankomaissa) toisin kuin naapurimaissa, joissa käytettiin kuivaa savea. Märän saven käsittely vaati enemmän energiaa vastaavanlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi⁽¹³⁾.

⁽¹⁰⁾ Ympäristöverolain 64 pykälän 3 momentti.

⁽¹¹⁾ Ympäristöverolain 44 pykälän 1 ja 3 momentti. Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51, "energiaverodirektiivi"), 2 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaan hiilen "kaksoiskäyttö" on kyseessä silloin, kun hiiltä käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi.

⁽¹²⁾ Neuvoston asiakirja 8084/03 ADD 1 Fisc 59, 3.4.2003.

⁽¹³⁾ Asianomaisiin osapuoliin kuuluva VKO (katso myös jäljempänä osa V) totesi, että Alankomaissa tuotannossa käytettiin yksinomaan märkää savea. Märän saven korvaamista ulkomailta saatavalla kuivalla savella ei voitu pitää todellisenä vaihtoehtona, vaikka saven kuljetuksen ympäristövaikutuksia ei otettaisikaan huomioon. VKO vahvisti, että tuotantopaikkojen erityisen maantieteellisen sijainnin vuoksi keramiikan tuotanto vaati Alankomaissa enemmän energiaa kuin naapurimaissa.

- (23) Lisäksi esimerkiksi Belgiassa, Saksassa ja Ruotsissa kilpailevat tuottajat oli vapautettu vastaavanlaisista energiaverroista. Myös maakaasun käytön hinnat olivat Alankomaissa korkeat. Tässäkin asiassa Alankomaiden keramiikkateollisuus oli epäedullisessa asemassa naapurimaiden keramiikanvalmistajiin verrattuna.

- (24) Alankomaiden mukaan nämä tekijät osoittivat, että toimenpiteen valikoivuus oli perusteltua Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi. Sen vuoksi Alankomaat katsoi, ettei verovapautus ollut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

- (25) Ehdotettu verovapautus parantaisi jossakin määrin Alankomaiden keramiikkateollisuuden epäedullista asemaa ja palauttaisi siten osittain keramiikkateollisuuden tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla.

- (26) Vaihtoehtoisesti Alankomaat kehotti komissiota hyväksymään tuen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Tuki oli tarpeellinen sisämarkkinoilla vallitsevien eriarvoisten kilpailuedellytysten vuoksi. Se oli oikeasuhtaista, koska toimenpidettä sovellettaisiin ainoastaan laitoksissa käytettävään maakaasuun mutta ei keraamisen tuotteiden valmistuksessa käytettävään sähköön. Tuki korjaisi keramiikkateollisuuden epäedullisen aseman vain osittain, ja näin ollen se oli katsottava oikeasuhtaiseksi. Se ei myöskään johtaisi sisämarkkinoille sopimattomaan kilpailun vääristymiseen.

- (27) Alankomaat huomautti lisäksi, että energiaverodirektiiviä ei sovellettu mineralogisiin prosesseihin, koska oli verojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista jättää mineralogiset prosessit direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Sen vuoksi jäsenvaltiot saattoivat vapaasti päättää tämäntyyppisten energiankäyttömuotojen verottamisesta. Ehdotettu toimenpide ei johtaisi kilpailun vääristymiseen, vaan se pikemminkin edistäisi energiatuotteiden verotuksen yhdenmukaistamista ja olisi yhteisön edun mukaista.

V. ASIANOMAISTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (28) Ammattialajärjestö VKO (*Stichting Verenigde Keramische Organisaties*) esitti huomautuksia menettelyn aloittamista koskevasta komission päätöksestä. VKO oli yhtä mieltä Alankomaiden kanssa siitä, että verovapautus oli perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi ja että toimenpide ei sen vuoksi ollut valtiontukea. VKO esitti samantyyppisiä huomautuksia

kuin Alankomaat. Alankomaiden tavoin VKO katsoi, että verovapautusta ei voida pitää ympäristötoimenpiteenä, koska sillä ei pyritty saavuttamaan mitään ympäristöta-voitteita. Sen vuoksi ei olisi oikein arvioida toimenpidettä ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen pohjalta.

VI. ARVIOINTI

TUEN OLEMASSAOLO

- (29) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.”

ETU

- (30) Alankomaiden näkemyksen mukaan toimenpiteellä ei anneta minkäänlaista etua, vaan sen sijaan sillä korjataan Alankomaiden keramiikkateollisuuden epäedullista asemaa.
- (31) Komission mielestä verovapautuksesta on etua Alankomaissa keramiikkateollisuuden alalla toimiville yrityksille, jotka sen seurauksena saivat veroetua, koska vapautus vähentäisi kustannuksia, jotka muussa tapauksessa sisältyisivät toimintakuluihin ⁽¹⁴⁾.

VALTION VARAT JA VALTION TOIMENPIDE

- (32) Alankomaat katsoo, että toimenpidettä ei rahoitettaisi valtion varoista, koska verovapautuksen rahoittaminen ei vaikuta talousarvioon ⁽¹⁵⁾. Siten toimenpiteeseen ei käytettäisi lainkaan valtion varoja. VKO esittää vastaavallaisen perustelun.
- (33) Komission mielestä toimenpide koskee verohelpotusta, jonka Alankomaiden valtio rahoittaisi jättäessään perimättä valtion varoja. Toisin sanoen Alankomaiden valtio menettäisi verotuloja ehdotetun verovapautuksen seurauksena. Vaikka vapautus olisikin tarkoitus rahoittaa epäsuorasti nostamalla maakaasusta perittävää energiaverokantaa korkeimmassa ryhmässä, johtopäätös olisi silti sama. Komissio toteaa Alankomaiden tunnustaneen, että nykyiseen verotusjärjestelmään verrattuna toimenpide tarjoaa vuosittain arviolta neljän miljoonan euron suuruisen

edun ilman minkäänlaista vastiketta tuensaajien puolelta ⁽¹⁶⁾. Ehdotettu toimenpide voidaan katsoa Alankomaiden toimenpiteeksi, koska se on suoraan seurausta voimassa olevaan lainsäädäntöön tehtävästä muutoksesta.

VALIKOIVUUS

- (34) Energiaverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan direktiiviä ei sovelleta energian kulutukseen mineralogisissa prosesseissa eikä myöskään tiettyihin muihin energiatuotteiden ja sähkön käyttötarkoituksiin; sen vuoksi jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, verotetaanko kyseisiä prosesseja, ja jos verotetaan, verotetaanko niitä kokonaisuudessaan vai vain osittain. Direktiivistä huolimatta yhteisön säännöstö ei kuitenkaan missään tapauksessa sido jäsenvaltioita valtiontukea koskevista asioista. Tämä merkitsee sitä, että käsiteltävänä olevan toimenpiteen valikoivuutta ja näin ollen valtiontuen olemassaoloa on arvioitava kansallisen energiaverojärjestelmän perusteella.
- (35) Valikoivuuden tulkinnasta on olemassa viimeaikaista oikeuskäytäntöä. *Gibraltar*-tuomiossa hyväksyttiin valtiontuen arviointistandardi veroasioita varten ⁽¹⁷⁾. Tuomioistuimien totesi, että arvioinnin oli koostuttava seuraavista osista: i) viitekehyksen määrittäminen, ii) kyseiseen viitekehykseen hyväksyttävän poikkeuksen määrittäminen ja iii) päätöksen tekeminen siitä, oliko poikkeus perusteltu järjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi (toisin sanoen sen määrittäminen, perustuuko poikkeus suoraan kyseisen jäsenvaltion verotusjärjestelmän perustai pääperiaatteisiin).
- (36) Alankomaiden selvityksen mukaan viitekehyksenä olevassa Alankomaiden energiaverojärjestelmässä pyritään verottamaan sähköä ja energiatuotteita, joita käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Sen vuoksi Alankomaat katsoo, että on Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista myöntää tiettyntyyppisille käyttötarkoituksille verovapautus, kuten jo todettiin johdanto-osan 19 kappaleessa. Alankomaiden mukaan keraamista prosessia varten ehdotettu ylimääräinen vapautus sopii hyvin järjestelmän yleiseen rakenteeseen.
- (37) Lisäksi Alankomaat toteaa, että keramiikan valmistuksessa käytettävän raaka-aineen ja muissa mineralogisissa prosesseissa käytettävän materiaalin välisen objektiivisen eron vuoksi on perusteltua poiketa viitekehyksestä, toisin sanoen ottaa käyttöön keramiikkateollisuudelle edullinen poikkeava verokohtelu. Muista mineralogisista prosesseista poiketen perinteinen keraaminen prosessi on peruuttamaton.

⁽¹⁴⁾ Katso valtiontukitoimenpiteestä tehty päätös N 820/06, 7.2.2007, jakso 4.

⁽¹⁵⁾ Parlamentin kyseisestä verovapautuksesta esittämän tarkistuksen perusteluissa todetaan, että vapautus rahoitetaan nostamalla maakaasua koskevan energiaveron verokantaa korkeimmassa ryhmässä 0,08 eurolla.

⁽¹⁶⁾ Ilmoituksen liite 1.

⁽¹⁷⁾ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-211/04 ja T-215/04 *Gibraltar*, 18.12.2008 antama tuomio, ei vielä julkaistu (tuomioon on haettu muutosta, mutta muutoksenhaku ei koske edellä tarkoitettuja valtiontuen arviointistandardin vaihteita).

- (38) Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, jolloin komissio arvioi mineralogisille prosesseille myönnettyjä vapautuksia energiaveroista: se arvioi tämäntyyppisiä verovapautuksia muun muassa 7 päivänä helmikuuta 2007 tekemässään päätöksessä asiassa N 820/06, joka koski tietyille energiaa vaativille prosesseille myönnettyjä verovapautuksia Saksassa. Kyseisessä asiassa komissio päätti, ettei toimenpide ole valtiontukea. Se otti huomioon erityisesti Saksan energiaverojärjestelmän sisäisen logiikan, joka vastasi energiaverodirektiivissä määriteltyä lähestymistapaa. Tämän mukaan polttoaineesta peritään veroa ainoastaan silloin, kun sitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineena. Saksa myönsi verovapautuksen vastaavasti kaikentyyppiselle kaksoiskäytölle sekä kaikille direktiivin piiriin kuuluville käyttökelpoisille mineralogisille prosesseille ja noudatti siten samaa lähestymistapaa koko energiaverojärjestelmässään. Komissio esitti johtopäätöksensä, että verovapautus oli sopusoinnussa kansallisen energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen kanssa.
- (39) Ilmoituksen kohteena olevaa verovapautusta sovelletaan ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuuteen, ja Saksan toimenpiteestä poiketen se ei kata kaikkia mineralogisia prosesseja; sen vuoksi komissio katsoo, että ehdotettu vapautus ei perustu suoraan Alankomaiden energiaverojärjestelmän perus- tai pääperiaatteisiin. Alankomaiden ja VKO:n mukaan keramiikan valmistuksessa käytettävän raaka-aineen ja muissa mineralogisissa prosesseissa käytettävän materiaalin⁽¹⁸⁾ välillä on objektiivinen ero, koska keraamiset prosessit ovat peruuttamattomia. Tosiasiassa tämä perustelu ei kuitenkaan selitä perustana olevan kansallisen energiaverojärjestelmän rakenteen kannalta sitä, miksi vapautusta ei voitaisi myöntää muille mineralogisille prosesseille, joissa myös käytetään maakaasua, kuten lasin valmistukselle. Lisäksi, kuten energiaverodirektiivin johdanto-osan 22 kappaleessa todetaan, yhteisön kehyksen olisi kosettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Tässä mielessä mineralogiset prosessit suljettiin pois direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa. Kyseisissä prosesseissa polttoainetta katsotaan toimivan kemiallisen prosessin tukena eikä moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena. Sen vuoksi, kun kaikki mineralogiset prosessit jätetään energiaverodirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle, yhteisenä tekijänä on se, että polttoainetta käytetään niissä osana kemiallista prosessia pikemminkin kuin lämmitys- tai moottoripolttoaineena. Verovapautuksen myöntäminen ilmoituksen kohteena oleville prosesseille⁽¹⁹⁾ olisi perusteltua ainoastaan, jos vapautusta sovellettaisiin yleisesti kaikkiin mineralogisiin prosesseihin ja tällä tavoin varmistettaisiin kaikkien mineralogisten prosessien yhdenmukainen kohtelu⁽²⁰⁾. Kuten aikaisemmin todettiin, tämä olisi sopusoinnussa komission asiasta N 820/06 esittämien perustelujen kanssa. Tässä yhteydessä ei ole merkitystä huomioilla, joissa todetaan, että

erilaisissa mineralogisissa prosesseissa saatetaan käyttää erilaisia raaka-aineita ja että keraaminen prosessi saattaa olla peruuttamaton.

- (40) Säädöksen parlamentaarista historiasta käy myös ilmi, että suunnitellun toimenpiteen tavoitteena on parantaa Alankomaiden keramiikkateollisuuden kansainvälistä kilpailuasemaa⁽²¹⁾. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö osoittaa selvästi, että vaikka toimenpiteen ansiosta tietyn alan kustannukset lähenevät muissa jäsenvaltioissa toimivien kilpailijoiden kustannuksia, se ei vaikuta siihen seikkaan, että toimenpide on valtiontukea⁽²²⁾.
- (41) Sen vuoksi komissio pitää verovapautusta valikoivana siinä mielessä, että se suosii tiettyjen tuotteiden valmistusta ja käytännössä tiettyjä yrityksiä, eikä sitä voida perustella kansallisen energiaverojärjestelmän yleisellä rakenteella.

KILPAILUN VÄÄRISTYMINEN JA VAIKUTUS KAUPPAAN

- (42) VKO on kiistänyt komission johtopäätöksen siitä, että koska ehdotettu toimenpide kattaisi merkittävän osan toimintakustannuksista ja tarjoaisi siten tuensaajille mahdollisuuden periä alhaisempia hintoja keraamisista tuotteistaan, se vääristäisi tai uhkaisi vääristää kilpailua merkityksellisillä keramiikkamarkkinoilla. VKO:n mukaan energian toimitus- ja käyttökustannukset ovat moninkertaiset energiaveron kustannuksiin verrattuna.
- (43) Komissio pitää perustelua asiaankuulumattomana. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yrityksen kilpailuaseman parantuminen valtiontukitoimenpiteen seurauksena on yleensä osoitus siitä, että kilpailu on vääristynyt suhteessa muihin kilpaileviin yrityksiin, jotka eivät saa kyseistä tukea⁽²³⁾. Lisäksi toimenpide kuuluu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos se "uhkaa vääristää kilpailua". Kohteena oleva verovapautus saattaa vääristää kilpailua keramiikkamarkkinoilla, koska tuensaajien toimintakustannukset alenevät verovapautuksen seurauksena. Lisäksi ehdotetun toimenpiteen tavoitteena on tosiasiassa parantaa Alankomaiden keramiikkateollisuuden kansainvälistä kilpailuasemaa. Alankomaat on todennut, että verovapautus palauttaisi ainakin jossakin määrin keramiikkateollisuudelle tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Vaikka saatavilla ei olekaan yksityiskohtaisia tietoja toimenpiteen kilpailuvaikutuksen toteamiseksi keramiikkateollisuuden alalla, looginen johtopäätös on se, että toimenpide saattaa vääristää kilpailua merkityksellisillä keramiikkamarkkinoilla.

⁽¹⁸⁾ Alankomaat ilmoittaa luettelossa lasin, muurauslaastin, betonin, rappauslaastin ja kalkkihiekan.

⁽¹⁹⁾ Ilmoituksessa Alankomaat luokittelee kyseiset prosessit NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi".

⁽²⁰⁾ Saksaa koskevassa asiassa N 820/06 tätä yhdenmukaisuutta vahvisti se seikka, että Saksa alkoi selvästi kohdella yhtäläisellä tavalla kaikkia kaksoiskäyttöprosesseja tai mineralogisia prosesseja, jotka tulivat sen tietoon, ja se varmisti tällä tavoin kaikkien mineralogisten prosessien yhdenmukaisen kohtelun.

⁽²¹⁾ Alahuoneen jäsen Jules Kortenhorstin yhdessä muiden jäsenten kanssa 21 päivänä marraskuuta 2007 esittämä tarkistus, Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31205, nr 35.

⁽²²⁾ Asia C-173/73, komissio v. Italia, tuomio 2.7.1974 (Kok., s. 709).

⁽²³⁾ Asia C-730/79, Philip Morris Holland v. komissio, tuomio 17.9.1980 (Kok., s. 2671, 11 ja 12 kohta).

(44) Alankomaiden selvityksen mukaan maan tiiliteollisuus, jonka osuus Alankomaiden keramiikkateollisuuden maakaasun ja energian kulutuksesta on 85–90 prosenttia, työllistää noin 1 500 ihmistä. Vuonna 2008 kyseisen alasektorin liikevaihto oli noin 370 miljoonaa euroa. Alankomaiden tiiliteollisuuden vuotuisesta tuotannosta noin 20 prosenttia menee vientiin, kun taas tuonti vastaa kahdeksaa prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Tiilien painon vuoksi merkityksellisten tuotemarkkinoiden katsotaan ulottuvan 250 km:n säteelle siitä tiilitehtaasta, jossa ne on valmistettu. Näin ollen alasektorin merkityksellisiin kilpaileviin markkinoihin kuuluvat Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Belgia.

(45) Toukokuun 26 päivänä 2009 päivätyssä kirjeessään Alankomaat pyysi komissiota määrittämään ja todentamaan komission esittämän päätelmän, jonka mukaan ehdotettu toimenpide väärästi tai uhkasi vääristää kilpailua keramiikkateollisuuden merkityksellisillä markkinoilla, ja viittasi Alankomaiden keskustilastotoimiston (*Centraal Bureau voor de Statistiek*) antamiin tietoihin, jotka Alankomaat oli toimittanut komissiolle alustavan tutkimuksen aikana, ja erityisesti tiilien tuontia ja vientiä koskeviin lukuihin, jotka esitetään taulukoissa 1 ja 2.

Taulukko 1

Alankomaalaisten tiilien vienti Saksaan ja Belgiaan

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	59 % 255 000 000 euron kokonais-arvosta	150 000 000
2006	64 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	150 000 000
2005	68 % 213 000 000 euron kokonais-arvosta	145 000 000
2004	74 % 242 000 000 euron kokonais-arvosta	180 000 000
2003	82 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	191 000 000
2002	80 % 183 000 000 euron kokonais-arvosta	146 000 000
2001	95 % 189 000 000 euron kokonais-arvosta	180 000 000

(46) Alankomaiden mukaan taulukon 1 lukuja tarkasteltaessa on otettava huomioon seuraavassa esitettävät seikat. Tämän vuosisadan alussa Saksan ja Alankomaiden talonrakennusmarkkinat kärsivät vaikeasta lamasta (vuosina 2000–2001 Saksan tiiliteollisuuden liikevaihto ja myynti laskivat lähes 20 prosenttia). Tilanne parani myöhemmin Alankomaiden ja Saksan asuntomarkkinoilla. Vilkkaimmillaan markkinat olivat vuosina 2006 ja 2007. Alankomaiden mukaan saksalaisen tiilialan liiton (*Ziegelverband*) antamat tiedot osoittavat alan tilanteen elpyneen Saksassa vuosista 2004–2005 alkaen. Alankomaat toteaa kuitenkin, että Alankomaiden välittämät, maan keskustilastotoimistolta saadut luvut osoittavat, että alankomaalaisten tiilien vienti Saksaan on sittemmin hidastunut. Lyhyesti sanottuna vuosisadan alussa tiiliteollisuus kärsi sekä Saksassa että Alankomaissa raskaita tappioita Saksan markkinoilla, mutta Saksan tiiliteollisuus on hyötynyt maan asuntomarkkinoiden elpymisestä toisin kuin Alanko-

maiden tiiliteollisuus. Alankomaiden mukaan tämä voidaan vahvistaa taulukossa 2 esitetyillä luvuilla, jotka koskevat tuontia Saksasta.

Taulukko 2

Tuonti Saksasta Alankomaihin

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	42 % 91 000 000 euron kokonais-arvosta	36 000 000
2006	25 % 101 000 000 euron kokonais-arvosta	25 000 000
2005	22 % 82 000 000 euron kokonais-arvosta	18 000 000
2004	17 % 121 000 000 euron kokonais-arvosta	21 000 000
2003	16 % 110 000 000 euron kokonais-arvosta	18 000 000
2002	18 % 107 000 000 euron kokonais-arvosta	20 000 000
2001	11 % 124 000 000 euron kokonais-arvosta	14 000 000
2000	12 % 155 000 000 euron kokonais-arvosta	19 000 000

(47) Alankomaat toteaa, että taulukon 2 luvut osoittavat saksalaisten tiilien tuonnin lisääntyneen voimakkaasti vuosista 2006–2007 lähtien. Alankomaiden toimittamat luvut, jotka koskevat vuoden 2008 ensimmäistä vuosineljännestä, osoittavat tämän suuntauksen jatkuvan. Alankomaiden mukaan Saksan keramiikkateollisuudelle myönnettiin 1 päivänä tammikuuta 2004 käyttöön otettu, energiaveroa koskeva verovapaus elokuussa 2006.

Taulukko 3

Vienti Alankomaista muihin jäsenvaltioihin kuin Belgiaan ja Saksaan (lähinnä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin)

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	40 % 255 000 000 euron kokonais-arvosta	102 000 000
2006	37 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	86 000 000
2005	32 % 213 000 000 euron kokonais-arvosta	68 000 000
2004	17 % 242 000 000 euron kokonais-arvosta	41 000 000
2003	10 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	23 000 000
2002	18 % 183 000 000 euron kokonais-arvosta	32 000 000
2001	12 % 189 000 000 euron kokonais-arvosta	23 000 000

- (48) Näistä luvuista Alankomaat on todennut, että viennin lisääntymistä kyseisiin maihin selittää erityisesti punnan ja euron välinen erittäin edullinen vaihtokurssi. Alankomaiden mukaan tämä tekijä kompensoi korkeita kuljetuskustannuksia.
- (49) Komissio on yhtä mieltä siitä, että Saksa ja Belgia menettivät merkitystään alankomaalaisten tiilien vientikohteina vuosina 1998–2007, että saksalaisten tiilien tuonti Alankomaihin kasvoi vuosina 2000–2007 ja että vienti muihin maihin kuin Saksaan ja Belgiaan (lähinnä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin) kasvoi vuosina 2001–2007. Muita maita, erityisesti Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, koskevat luvut osoittavat viennin kasvaneen pääasiassa suotuisan vaihtokurssin ansiosta.
- (50) Esitetyt luvut valaisevat tiilialan kauppaa Alankomaiden ja sen naapurimaiden Saksan, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä, mutta niistä ei voida vetää johtopäätöstä siitä, että verotoimenpiteellä ei pystyttäisi vääristämään kilpailua keramiikkateollisuuden merkityksellisillä markkinoilla. Kuten todettiin, toimenpiteen voidaan katsoa kuuluvan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan pelkästään siitä syystä, että on olemassa mahdollisuus kilpailun vääristymiseen.
- (51) Toimenpide vaikuttaa todennäköisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska keraamisia tuotteita ostetaan ja myydään kansainvälisillä markkinoilla, kuten käy ilmi Alankomaiden toimittamista tilastotiedoista, jotka esitetään taulukoissa 1, 2 ja 3.

PÄÄTELMÄ

- (52) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että ilmoitettu toimenpide on valtiontukea, joka kuuluu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

TUEN SÄÄNTÖJENMUKAISUUS

- (53) Alankomaat on noudattanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrättyä velvoitetta ilmoittamalla tukitoimenpiteestä ennen sen täytäntöönpanoa.

TUEN SOVELTUVUUS

JOHDANTO

- (54) Komission mielestä ehdotetun vapautuksen arvioinnissa on otettava huomioon ympäristönsuojelutuen suuntaviivat. Ilmoituksen kohteena olevaa ympäristöverovapautusta käsitellään erityisesti ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvussa 4 (Ympäristöverojojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki).

Käsitteilyn kohteena olevaa verovapautusta arvioitaessa ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luku 4 on katsottava tyhjenteäväksi. Näin ollen toimenpidettä ei voida arvioida SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella, kuten Alankomaat on todennut.

- (55) Alankomaat on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että ehdotettua toimenpidettä on pidettävä ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa tarkoitettuna "vapautuksena ympäristöverosta" ⁽²⁴⁾. Alankomaiden mielestä tämä ei kuitenkaan ole riittävä peruste toimenpiteen sisällyttämiseksi suuntaviivojen soveltamisalaan. Alankomaiden mukaan toimenpide ei täytä suuntaviivojen 151 kohdan vaatimusta, jonka mukaan toimenpide "vaikuttaa ainakin välillisesti ympäristönsuojelun tason parantumiseen", koska ehdotetulla vapautuksella ei ole tällaista tavoitetta.
- (56) Tätä perustelua ei voida hyväksyä. Sekä ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvun 4 otsikosta (Ympäristöverojojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki) että sen kanssa samansisältöisestä 151 kohdan ensimmäisestä osasta käy selvästi ilmi, että kyseistä lukua sovelletaan ehdotettuun tukeen. Luvussa esitetään yksityiskohtaisia määräyksiä siitä, missä olosuhteissa ympäristöveroja koskevien vapautusten voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille. Suuntaviivojen 151 kohdassa määritetään yleinen edellytys luvussa 4 tarkoitettulle ympäristöveroista vapautukselle. Kyseisessä kohdassa todetaan, että tuki voidaan katsoa soveltuvaksi ainoastaan, jos se "vaikuttaa ainakin välillisesti ympäristönsuojelun tason parantumiseen".
- (57) Selventääkseen ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 151 kohdan perusteita komissio huomauttaa, että ehdotetun ympäristöveroa koskevan vapautuksen ansiosta muille yrityksille saatetaan määrätä korkeampia kansallisia ympäristöverokantoja tai ne voidaan säilyttää korkeampina, niin että vapautuksella voi olla ainakin välillisesti myönteinen ympäristövaikutus ⁽²⁵⁾. Komissio ei pidä ymmärrettävinä väitteitä, joita Alankomaat ja VKO ovat esittäneet osoittaakseen, että ehdotettu vapautus edistäisi osaltaan Alankomaiden ympäristöveron jatkuvaa soveltamista. Alankomaat huomauttaa, että verokantaa nostettaisiin korkeimmassa ryhmässä samanaikaisesti vapautuksen käyttöönoton kanssa, mutta se pyrkii huomautuksellaan vain vakuuttamaan, ettei ehdotettu vapautus johtaisi valtion varojen menetykseen, eikä se edes väitä ehdotetun vapautuksen olevan tarpeen verokannan noston mahdollistamiseksi. Siten ei voida osoittaa, että ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 151 kohdan vaatimus täytettäisiin.

⁽²⁴⁾ Kuten vahvistettiin 19 päivänä joulukuuta 2008 päivätyssä kirjeessä.

⁽²⁵⁾ Katso tässä yhteydessä myös ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 57 kohta, jossa todetaan, että "tämäntyyppinen tuki voi olla välttämätöntä, jotta voidaan vaikuttaa välillisesti kielteisiin ulkoisvaikutuksiin helpottamalla suhteellisen kireän kansallisen ympäristöverotuksen käyttöönottoa tai säilyttämistä".

(58) Komissio pyysi Alankomailta tietoja voidakseen arvioida tuen soveltuvuutta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvussa 4 esitettyjen perusteiden mukaisesti ottaen huomioon erityisesti tuen välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden sekä sen vaikutukset keramiikkateollisuuteen suuntaviivojen 155–159 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti ⁽²⁶⁾.

(59) Komissio esitti useita tuen välttämättömyyteen liittyviä erityiskysymyksiä voidakseen arvioida, voitaisiinko Alankomaiden keramiikkateollisuuden valmistuskustannusten huomattava ympäristöveroista johtuva nousu siirtää kuluttajien maksettavaksi myynnin laskematta merkittävästi. Lisätietoja pyydettiin erityisesti myös seuraavista kysymyksistä: keramiikkateollisuuden myyntiluvut merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana; energiaverokanta ja maksettujen verojen kokonaismäärä; energian kokonaiskustannukset yritystä kohden kymmenen viime vuoden aikana; arviot alan tuotteiden hintajoukosta merkityksellisillä markkinoilla; arviot menetystä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai molemmista; tiedot Alankomaiden keramiikkateollisuuden kaupapavirtojen kehityksestä merkityksellisiltä markkinoilta Alankomaihin ja Alankomaista merkityksellisille markkinoille suuntautuvien kaupapavirtojen osalta; tuensaajien markkinaosuudet merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla; ja mitkä tahansa muut tekijät, jotka saattavat vaikuttaa arvioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille. Komissio esittää Alankomaille kysymyksiä myös tuen oikeasuhtaisuudesta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 159 kohdan mukaisesti.

ARVIOINTI

Alustavat huomautukset

(60) Vastatessaan 7 päivänä lokakuuta 2009 päivättyyn komission kirjeeseen Alankomaat toimitti tietoja, jotka koskivat hypoteettista keskivertotiilentuottajaa Alankomaissa ⁽²⁷⁾. Alankomaiden mukaan komission kysymyksiin oli mahdotonta vastata maan keramiikkateollisuuden kaikkien alasektoreiden osalta, koska joillakin alasektoreilla, kuten tiilien, keraamisten putkien ja keraamisten saniteettituotteiden aloilla, toimi vain yksi alankomaalainen toimittaja. Tiilentuottajien osalta tilannetta voitiin kuvata kattavasti, koska kyseisellä hetkellä Alankomaissa toimi 13 tiilentuottajaa noin 40 tuotantopaikassa. Muissa tapauksissa, kuten koristeramiikan alalla, ei Alankomai-

den mukaan ollut mahdollista saada lyhyessä määräajassa riittävän selvää käsitystä asianomaisesta alasektorista.

(61) Komissio huomautti, että 11 päivänä helmikuuta 2009 tehdyssä menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin komission jo pyytäneen kyseisiä lisätietoja – muun muassa tietoja Alankomaiden nimeämistä keramiikkateollisuuden eri osa-alueista – alustavan tutkinnan aikana, mutta tietoja ei ollut toimitettu.

(62) Komission mielestä yhtä hypoteettista keskivertotiilentuottajaa koskevia tietoja ei voida pitää riittävinä arvioitaessa ehdotetun verovapautuksen soveltuvuutta Alankomaiden koko keramiikkateollisuuden kannalta, koska yhden tietyn keskivertotuottajan ei voida katsoa edustavan koko alaa. Kuten Alankomaat itse painotti komissiolle toimitettujen tuonti- ja vientitietojen yhteydessä, kyseiset tiedot koskevat vain tiilialaa eikä niitä voida käyttää automaattisesti mallina arvioitaessa muiden keramiikkateollisuuden osa-alueiden suuntauksia, koska kullakin keramiikkateollisuuden osa-alueella oli oma erityinen tuote- ja markkinatilanteensa, johon muut taloudelliset tekijät vaikuttavat. VKO päätyi samaan johtopäätökseen 24 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan lausunnossa ⁽²⁸⁾. Väite siitä, että tietoja ei voida toimittaa aloista, joilla toimii vain yksi tuensaaja, ei ole vakuuttava. Päinvastoin tietoja olisi saattanut olla helpompi hankkia yksittäisestä yrityksestä (kuten äskettäin eräässä tanskalaisessa tapauksessa ⁽²⁹⁾).

(63) Lisäksi osaa pyydettyistä tiedoista ei toimitettu. Komissio pyysi esimerkiksi tietoja tuen välttämättömyydestä ja oikeasuhtaisuudesta, kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan. Tuen välttämättömyyden osalta komissio pyysi arvioida alan tuotteiden hintajoukosta merkityksellisillä markkinoilla, arvioida menetetyistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai niistä molemmista, tuensaajien markkinaosuuksista merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla sekä Alankomaiden valmistajien osuuden kehityksestä kyseisillä markkinoilla. Lokakuun 9 päivänä 2009 päivättyssä kirjeessään komissio tarjosi Alankomaille uuden tilaisuuden toimittaa puuttuvat tiedot, mutta niitä ei koskaan toimitettu.

(64) Saatavilla olevien tietojen perusteella voidaan tehdä seuraava analyysi tiilialasta.

⁽²⁶⁾ Nämä kysymykset esitettiin toisessa tietopyynnössä, joka toimitettiin Alankomaille 17 päivänä marraskuuta 2008 (D/54544).

⁽²⁷⁾ Alankomaat totesi, että sen mielestä kyseisiä tietoja voidaan soveltaa muihin keramiikkateollisuuden osa-alueisiin. Alankomaiden mukaan menetelmää oli käytetty muissa yhteyksissä, kuten Euroopan unionin lainsäädännössä (esimerkiksi epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskeva eurooppalainen E-PRTR-rekisteri) ja kansallisissa johtamistutkimuksissa (esimerkiksi Alankomaissa laadittu parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskeva tutkimus). Komission mielestä kilpailuanalyyseissä tiilialan keskivertoyritystä koskevien tietojen ei kuitenkaan voida katsoa kuvaavan koko keramiikkateollisuutta.

⁽²⁸⁾ Ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa ei sanota selvästi, onko arviointi tehtävä teollisuudenalan vai alasektorin tasolla. Tässä yhteydessä Alankomaat on kuitenkin itse todennut, että kilpailuolosuhteet ovat erilaiset eri alasektoreilla. Sen vuoksi arviointi on tässä asiassa tehtävä alasektorin tasolla.

⁽²⁹⁾ Valtiontukiasia N 327/08, 29.10.2009, ei vielä julkaistu.

Tuen välttämättömyys

- (65) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 155 kohdassa todetaan, että arvioidessaan vero-ohjelmia, joihin sisältyy veroalennusten tai verovapautusten muodossa myönnettävää valtiontukea, komissio arvioi erityisesti tuen välttämättömyyttä ja oikeasuhtaisuutta sekä sen vaikutuksia kyseessä olevilla toimialoilla.
- (66) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdassa todetaan, että komissio katsoo tuen olevan välttämätöntä, jos seuraavat kolme edellytystä täyttyvät. Ensiksi tuensaaajat on valittava objektiivisten ja avointen kriteerien perusteella, ja tukea on periaatteessa myönnettävä samalla tavoin kaikille samalla toimialalla toimiville kilpailijoille, jos ne ovat samanlaisessa tilanteessa (suuntaviivojen 158 kohdan a alakohta). Toiseksi veron on ilman alennusta johdettava tuotantokustannusten merkittävään nousuun (158 kohdan b alakohta). Kolmanneksi on oltava varmuus siitä, että tuotantokustannusten merkittävää nousua ei ole mahdollista siirtää asiakkaille ilman myynnin merkittävää pienentymistä sen seurauksena (158 kohdan c alakohta). Tältä osin jäsenvaltiot voivat toimittaa arvioita muun muassa tuotteen hintajoustosta kyseessä olevalla toimialalla merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla sekä arvioita kyseessä olevalla toimialalla toimivien tai kyseessä olevaan luokkaan kuuluvien yritysten menettämistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan a alakohta

- (67) Alankomaat on todennut, että vapautus koskee keraamista prosessia: vapautus voidaan myöntää kaikille keraamisten tuotteiden valmistajille ja kaikille kilpailijoille keramiikkateollisuuden alalla (tai samoilla merkityksellisillä markkinoilla, jos kilpailijat ovat samanlaisessa tilanteessa) edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat edellytykset:
- valmistajille on toimitettava maakaasua;
 - maakaasua on käytettävä laitoksissa, joissa tuotteita valmistetaan kuumentamalla;
 - tuotteiden on oltava ainakin 90-prosenttisesti savea.
- (68) Kyseiset edellytykset on määritetty lainsäädäntöehdotuksessa⁽³⁰⁾. Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että tuensaaajien valintaa määrittävät kriteerit ovat sekä objektiivisia että avoimia.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan b alakohta

- (69) Vaatimus siitä, että veron on ilman alennusta johdettava tuotantokustannusten merkittävään nousuun, katsotaan täytetyksi suuntaviivojen alaviitteessä 55 olevan selityksen

⁽³⁰⁾ Lainsäädäntöehdotuksessa (määräys on tarkoitettu sisällyttävä ympäristöverolain 64 pykälään) viitataan keraamisiin tuotteisiin, jotka valmistetaan kokonaan tai lähes kokonaan savesta.

mukaisesti, jos tuensaaaja on energiaverodirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty ”energiaa vaativa yritys”, toisin sanoen yritys, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta⁽³¹⁾ tai jos kannettava kansallinen energia-vero on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta.

- (70) Alankomaat on todennut, että tiilentuottajat kuuluvat energiaa vaativien käyttäjien ryhmään, koska niiden energiakustannukset ovat 20–30 prosenttia niiden kokonaistuotantokustannuksista. Alankomaat ei ole määritellyt tarkemmin kokonaistuotantokustannusten suhdetta tuotantoarvoon, mutta voidaan olettaa, että tavanomaisissa liiketoimintaolosuhteissa, toisin sanoen kun tavarat myydään tuotantokustannuksia korkeammalla hinnalla, tuotantokustannukset ovat tuotantoarvoa alemmat, koska tuotantoarvo on sidoksissa liikevaihtoon ja siten myydyin tuotteen hintaan. Jos oletetaan, että liiketoimintaolosuhteet ovat tavanomaiset, energiakustannusten osuus tuotantoarvosta on sen vuoksi alhaisempi kuin Alankomaiden ilmoittama energiakustannusten osuus tuotantokustannuksista. Tuotantoarvo ei myöskään ole niin paljon tuotantokustannuksia korkeampi, ja voidaan myös olettaa, että energiakustannusten osuus, joka on 20–30 prosenttia silloin, kun nimittäjäksi valitaan tuotantokustannukset, laskee alle kolmeen prosenttiin, kun nimittäjä on tuotantoarvo. Komissio on sen vuoksi yhtä mieltä siitä, että Alankomaiden keramiikkateollisuuden yritykset ovat edellä mainitussa direktiivissä määriteltyjä energiaa vaativia yrityksiä, ja siten 158 kohdan b alakohtaan sisältyvä vaatimus kustannusten huomattavasta noususta täyttyy. Komission arviointi perustuu siten ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen alaviitteessä 55 esitettyyn oikeudelliseen olettamukseen.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan c alakohta

- (71) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan c alakohdan perusteen osalta esitettiin yksityiskohtaisia kysymyksiä, joiden tarkoituksena oli arvioida, voitaisiinko valmistuskustannusten huomattava nousu siirtää kuluttajien maksettavaksi myynnin laskematta merkittävästi. Erityisesti Alankomaita pyydettiin toimittamaan tietoa seuraavista seikoista: keramiikkateollisuuden myyntiluvut merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana; energiaverokanta ja maksettujen verojen kokonaismäärä; energian kokonaiskustannukset yritystä kohden kymmenen viime vuoden aikana; arviot alan tuotteiden hintajoustosta merkityksellisillä markkinoilla; arviot menetetystä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai niistä molemmista; tiedot Alankomaiden keramiikkateollisuuden kauppavirtojen kehityksestä merkityksellisiltä markkinoilta Alankomaihin ja Alankomaista merkityksellisille

⁽³¹⁾ Energiaverodirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ”tuotantoarvolla” tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleenmyytäviksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleenmyytävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

markkinoille suuntautuvien kauppavirtojen osalta; tuensaajien markkinaosuudet merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla; ja mitkä tahansa muut tekijät, jotka saattavat vaikuttaa arvioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille (katso johdanto-osan 59 ja 63 kappale).

- (72) Alankomaat on vahvistanut, että periaatteessa asiaankuuluvat kustannukset voidaan siirtää kuluttajien maksettavaksi, mutta se toteaa, että siitä on tulossa yhä vaikeampaa. Viime vuosina jotkin tuottajat, jotka eivät ole pystyneet siirtämään kustannuksiaan kuluttajien maksettavaksi, ovat joutuneet lopettamaan liiketoimintansa tai ne on julistettu maksukyvyttömiksi. Alankomaat ei kuitenkaan ole toiminut mitään osoitusta syy-seuraussuhteesta verokustannusten ja yritysten liiketoiminnan lopettamisen välillä. Komissio toteaa, että jäsenvaltiot ovat velvollisia toimittamaan tarvittavat tiedot väittämiensä tueksi.
- (73) Alankomaat on myös ilmoittanut, että tiilien kysynnän hintajousto on pieni, mutta se ei ole vahvistanut kyseistä väitettä tosiasiallisilla tiedoilla.
- (74) Alankomaiden selvityksen mukaan tiilialan kilpailu lisääntyy tasaisesti kilpailijoiden muissa jäsenvaltioissa valmistamien vastaavanlaisten tiilien tuonnin vuoksi ja samalla Alankomaissa valmistettujen tiilien markkinaosuus laskee. Alankomaat toimitti 30 päivänä lokakuuta 2009 päivätyn kirjeensä liitteessä tuonti- ja vientitietoja, jotka osoittivat, että tuonti Saksasta Alankomaihin oli lisääntynyt viime vuosien aikana, kun taas vienti Alankomaista Saksaan ja Belgiaan oli vähentynyt⁽³²⁾. Alankomaiden mukaan tärkein syy oli se, että ulkomaisille tiilentuottajille oli myönnetty vapautus energiaverosta toisin kuin Alankomaiden tuottajille.
- (75) Periaatteessa valtiontukea, kuten ympäristöverosta vapauttamista, ei kuitenkaan voida perustella ainoastaan muissa jäsenvaltioissa käytössä olevilla vastaavanlaisilla toimenpiteillä. Jos tämäntyyppinen perustelu hyväksyttäisiin, samalla olisi hyväksyttävä, että jos jokin valtio ottaa käyttöönsä valtion toimenpiteitä, muut jäsenvaltiot voisivat tästä syystä ryhtyä korvaaviin toimenpiteisiin niiden teollisuudelle aiheutuvien haittavaikutusten lieventämiseksi. Valtiontuen näkökulmasta tällaisia vastatoimia ei voida hyväksyä. Valtiontuen aiheuttamaa vahinkoa ei todellisuudessa korjata valtiontukien kilpajuoksulla vaan vahvistamalla valtiontukea koskevia sääntöjä ympäristönsuojelutuen suuntaviivat mukaan luettuina. Siten ilmoitettua toimenpidettä ei mitenkään voida perustella ainoastaan pitämällä sitä oikeutettuna korjaustoimenpiteenä muualla mahdollisesti käytössä olevaan tukeen vastaamiseksi: jos toimenpide on tarkoitus hyväksyä, silloin on osoitettava, että kustannukset ovat nousseet huomattavasti ja että niitä ei voida siirtää kuluttajien maksettavaksi.

⁽³²⁾ Samat tiedot toimitettiin 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä.

- (76) Huolimatta kuljetuskustannuksista johtuvista rajoituksista, joiden vuoksi tiilien maantieteelliset markkinat supistuvat 250 km:n säteelle, komissio voi toimitettujen tietojen perusteella päätellä tiiliteollisuuden kuuluvan jäsenvaltioiden välisen kaupan piiriin. Alankomaat on ilmoittanut, että 20 prosenttia vuotuisesta tiilituotannosta menee vientiin. Komissio on pystynyt toimitettujen tietojen pohjalta laskemaan summittaisesti kaupan määrän⁽³³⁾ arvon, joka on noin 75 prosenttia. Koska yhtenäisiä tietoja ei ollut saatavilla, kaupan määrän arvo oli kuitenkin laskettava vuoden 2007 kauppavirtoja koskevien tietojen ja vuoden 2008 liikevaihtotietojen perusteella. Edellä kuvattu seikat saattaisivat olla osoitus siitä, että teollisuudella on vaikeuksia siirtää Alankomaiden määräämää verorastusta kuluttajien maksettavaksi. Väite siitä, että kustannusten nousua on vaikea siirtää kuluttajien maksettavaksi, on kuitenkin ristiriidassa sen kanssa, että Alankomaiden mukaan vero on tähän saakka pystytty siirtämään kuluttajille, sekä sen seikan kanssa, että toimitettujen tietojen kattaman jakson aikana Alankomaiden tiilialan vienti kasvoi 189 miljoonasta eurosta vuonna 2001 225 miljoonaa euroon vuonna 2007. Lisätietojen puuttuessa pitemmälle menevää analyysia ei voida tehdä.
- (77) Alankomaat ei myöskään ole toiminut useita vuosia kattavia markkinatietoja, jotka tukisivat väitettä Alankomaissa valmistettujen tiilien markkinaosuuden laskusta, huolimatta siitä, että komissio on nimenomaan pyytänyt saada tietoja tuensaajien markkinaosuuksista merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla.
- (78) Myös seuraavia tietoja pyydettiin kustannusten siirtämismahdollisuuden arvioimiseksi, mutta niitä ei kuitenkaan toimitettu: keramiikan myynnin vuotuista määrää ja arvoa koskevat luvut keskivertoyritystä kohden kaikilla merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (komissiolle toimitettiin tosin tieto siitä, että Alankomaissa tiilialan vuotuinen liikevaihto oli 370 miljoonaa euroa, mutta tietoja ei toimitettu myynnin määrästä; historiallisten tietojen perusteella arvioitiin myös, että keramiikan alalla vuotuinen liikevaihto oli 7–10 miljoonaa euroa); energiaveron vuotuinen kokonaismäärä yritystä kohden merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (Alankomaat toimitti ainoastaan tiilialan keskivertoyritystä koskevat tiedot vuodelta 2009); yrityskohtaiset energiakustannukset merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (Alankomaat toimitti ainoastaan tiilialan keskivertoyritystä koskevat tiedot vuodelta 2009); arviot tuotteiden hintajousta merkityksellisillä tuotemarkkinoilla ja maantieteellisillä markkinoilla; arviot yritysten liikevaihdon tai tuoton tai niiden molempien pienenemisestä kyseisillä markkinoilla; sekä tiedot alankomaalaisten tuottajien markkinaosuuksien kehityksestä merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla. Komissio pyysi tietoja myös Alankomaiden keramiikkateollisuuden muuttuvista kauppavirroista, toisin sanoen merkityksellisiltä maantieteellisiltä markkinoilta Alankomaihin suuntautuvasta tuonnista ja Alankomaiden viennistä kyseisille markkinoille, mutta Alankomaat ei toiminut mitään useita vuosia kattavia tietoja

⁽³³⁾ "Kaupan määrällä" tarkoitetaan viennin ja tuonnin kokonaisarvoa jaettuna liikevaihdon ja merkityksellisille markkinoille suuntautuvan tuonnin kokonaisarvolla.

keramiikkateollisuuden kokonaistuonnista ja -viennistä (eikä myöskään alan kokonaisliikevaihdon muutoksista vuosien aikana). Näin ollen ei voida tehdä mitään merkityksellisiä päätelmiä keramiikkateollisuuden kaupan määrästä ja tiiliteollisuuden osalta voidaan esittää ainoastaan 76 kappaleessa esitetty summittainen arvo.

- (79) Alankomaiden nimeämien muiden osa-alueiden osalta, erityisesti kattotiiliä, viemäriputkia, saniteettituotteita, keraamisia seinä- ja lattialaattoja, tulenkestäviä materiaaleja sekä posliini- ja koristekeramiikkatuotteita koskevien alojen osalta, Alankomaat viittaa tietoihin, jotka koskevat tiilialan keskivertoyritystä. Lisäksi Alankomaat toimitti vain hyvin rajoitetun määrän tietoa yksittäisistä osa-alueista. Alankomaat ilmoitti 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä kunkin osa-alueen merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden koon ja osuudet kansallisista tuonti- ja vientimääristä prosenteissa ilmoitettuna sekä tiedot kaikista eri vientikohteista⁽³⁴⁾. Komission pyytämiä tarkkoja osa-aluekohtaisia tietoja, jotka mainitaan johdanto-osan 78 kappaleessa, ei kuitenkaan ole toimitettu.

⁽³⁴⁾ Alankomaat ilmoitti 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä seuraavat erityistiedot nimetyistä keramiikkateollisuuden osa-alueista; tiedoista ei käy ilmi, mitä vuotta ne koskevat, mutta keramiikkateollisuuden yleisestä kuvauksesta voitaisiin päätellä, että myös osa-aluekohtaiset tiedot koskevat vuotta 2008. Tiilet: Osa-alueen liikevaihto on noin [...] euroa (*), ja se työllistää noin [...] henkilöä. Alankomaiden tiiliteollisuuden vuotuisesta tuotannosta noin [...] prosenttia menee vientiin. Tuonti on noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Tiilien painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, ja siten markkinoihin kuuluvat seuraavat maat: [...], [...] ja [...]. Keraamiset kattotiilet: Liikevaihtoa koskevia tietoja ei ole toimitettu. Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä. Sen vienti on noin [...] prosenttia osa-alueen vuotuisesta tuotannosta, ja se suuntautuu pääasiassa naapurimaihin. Tuonnin osuus on noin [...] prosenttia, ja tuotteita tuodaan edellä mainituista naapurimaista. Tuotteiden painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, ja siten markkinoihin kuuluvat seuraavat maat: [...] ja [...]. Keraamiset viemäriputket: Valmistajia on yksi, ja sillä on kaksi tuotantopaikkaa. Tuotteiden painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, vaikka tiedoissa mainittiin yrityksen harkitsevan vientiä koko Euroopan alueelle. Saniteettituotteet: Liikevaihtoa koskevia tietoja ei ole toimitettu. Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä. Noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta menee vientiin, kun taas tuonnin osuus on noin [...] prosenttia. Merkitykselliset maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa tuotteet valmistetaan. Valmistaja kuuluu eurooppalaiseen ryhmittymään. Tulenkestävät materiaalit: Osa-alue on lähes kokonaisuudessaan suuntautunut kansainvälisille markkinoille. Se työllistää noin [...] henkilöä. Sen vienti on noin [...] prosenttia osa-alueen vuotuisesta tuotannosta ja tuonti noin [...] prosenttia. Keraamiset laatat: Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä, ja sen vuotuisesta tuotannosta [...] prosenttia menee vientiin. Tuonti on [...] prosenttia vuotuisesta tuotannosta. EU:n tuontimaista tärkeimmät ovat [...], [...] ja [...]. EU:n ulkopuolisista tuontimaista tärkeimmät ovat [...] ja [...]. Koristekeramiikka: Alalla on neljä tuotantopaikkaa, ja se työllistää noin [...] henkilöä. Osa-alueen vuotuisesta tuotannosta menee vientiin [...] prosenttia, ja tuonti on noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Historiallisten tietojen perustella osa-alueen liikevaihto on arviolta noin [...] miljoonaa euroa (suurin piirtein [...] prosenttia Alankomaiden keramiikkateollisuuden arvioidusta kokonaisliikevaihdosta).

(*) Luottamuksellisia tietoja.

- (80) Komissio ei voi saatavilla olevien tietojen perusteella todeta, että Alankomaiden keramiikkantuottajien tuotantokustannusten kasvua ei pystytä siirtämään kuluttajille ilman myynnin merkittävää pienentymistä sen seurauksena. Sen vuoksi on pääteltävä, että Alankomaat ei ole osoittanut ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 58 kohdan c alakohdassa esitetyn kriteerin täyttymistä.

EHDOTETUN TUEN VÄLTÄMÄTTÖMYTTÄ KOSKEVA PÄÄTELMÄ

- (81) Näin ollen komissio katsoo, että toimitetut tiedot eivät osoita Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ehdotetun tuen olevan välttämätöntä. Pelkästään tästä syystä on pääteltävä, että tukitoimenpide ei sovellu sisämarkkinoille.

Tuen oikeasuhtaisuus

- (82) Tuen oikeasuhtaisuutta koskevan kysymyksen osalta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 159 kohdassa todetaan, että kaikkien tuensaajien on täytettävä yksi seuraavista edellytyksistä:

- Tuensaaja maksaa kansallisesta verosta osuuden, joka vastaa suurin piirtein kunkin yksittäisen tuensaajan ympäristövaikutusta verrattuna Euroopan talousalueen parhaan tekniikan vaikutukseen. Tuensaaja voi saada enintään veronalennuksen, joka vastaa suuruudeltaan parasta tekniikkaa käytettäessä aiheutuvaa kustannusten nousua, jota ei voida siirtää asiakkaille.
- Tuensaaja maksaa vähintään 20 prosenttia kansallisesta verosta, jollei alhaisempaa verotusta voida perustella.
- Tuensaaja voi tehdä jäsenvaltion kanssa sopimuksia, joilla se sitoutuu saavuttamaan ympäristönsuojelutavoitteet, joilla on sama vaikutus kuin a tai b alakohdan taikka yhteisön vähimmäisveron soveltamisella.

- (83) Alankomaat on vahvistanut, että a alakohdassa mainittu edellytys ei täyty. Alankomaat ei käsittele c alakohdan edellytystä. Alakohdassa b mainitusta edellytyksestä, jonka mukaan tuensaajan pitäisi maksaa vähintään 20 prosenttia kansallisesta verosta, jollei alhaisempaa verotusta voida perustella, Alankomaat on todennut, että tuensaajat eivät kaiken kaikkiaan maksa vähintään 20:tä prosenttia kansallisesta (energia-)verosta (tulot, jotka ovat peräisin esimerkiksi sähköverosta, jota yritykset kuitenkin maksavat). Alankomaiden mukaan toimialan koon vuoksi todellisuudessa maksettu osuus on paljon pienempi. Alankomaat on toistanut tässä yhteydessä, että maakaasusta perittävää energiaveroa koskevan verovapautuksen myöntäminen keraamisille tuotteille korjaa kilpailun vääristymisen, sillä se luo tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille keraamisia tuotteita valmistaville laitoksille sisämarkkinoilla.

- (84) Alakohdassa b tarkoitetaan kansallisen energiaveron veroprosenttia eikä 20 prosentin suuruista osaa siitä kokonaisveromäärästä, joka peritään veronmaksajilta eri energiatuotteista. Ilmoitettu toimenpide koskee täydellistä vapautusta maakaasua koskevasta kansallisesta verosta, mikä tarkoittaa, että ympäristönsuojelutuen suuntaviirojen 159 kohdan b alakohdassa määrättyä prosenttirajaa koskeva vaatimus ei täyty. Alankomaat ei myöskään ole osoittanut, että kyseessä olisi ainoastaan ”vähäinen kilpailun vääristyminen”, millä saatettaisiin perustella alhaisempi verotus: tähän on syynä ainoastaan se, että pyydettyjä, teollisuuden kilpailuasemaa koskevia markkinatietoja ei ole toimitettu. Toimitettujen tietojen perusteella ei näin ollen voida päätellä, että kyseinen kriteeri täyttyy.

EHDOTETUN TUEN OIKEASUHTAISUUTTA KOSKEVA PÄÄTELMÄ

- (85) Näin ollen komissio katsoo, että toimitetut tiedot eivät osoita Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ehdotetun tuen olevan oikeasuhtaista.

VII. PÄÄTELMÄ

- (86) Komissio katsoo, että ehdotetulle verovapautukselle, joka on toimintatukea, ei voida hyväksyä minkäänlaisia poikkeuksia SEUT-sopimukseen sisältyvästä valtiontuen kieltämisestä koskevasta pääsäännöstä, ja sen vuoksi se ei sovellu sisämarkkinoille. Näin ollen tukitoimenpidettä ei saa panna täytäntöön,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maakaasun energiaverosta vapautuksena annettava valtiontuki, jota Alankomaat aikoo myöntää Alankomaiden keramiikkateollisuudelle, ei sovellu sisämarkkinoille.

Näin ollen tukitoimenpidettä ei saa panna täytäntöön.

2 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2009.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 14 päivänä heinäkuuta 2010,**

vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY soveltamatta jättämisestä sähkön tuotantoon ja tukkumyyntiin Italiassa pohjoisen makrovyöhykkeellä ja sähkön vähittäismyyntiin keski- ja suurijännitteiseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa

*(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4740)***(Ainoastaan italianteksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)***(2010/403/EU)*

EUROOPAN KOMISSIO, joka

a) sähkön tuotanto ja tukkumyynti Italian tasavallan koko alueella;

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

b) vaihtoehtoisesti sähkön tuotanto ja tukkumyynti pohjoisen maantieteellisellä vyöhykkeellä, jäljempänä 'pohjoisen makrovyöhyke' (2); ja

ottaa huomioon vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY (1) ja erityisesti sen 30 artiklan 5 ja 6 kohdan,

c) sähkön vähittäismyynti loppuasiakkaille vapailla sähkömarkkinoilla Italian tasavallan koko alueella.

II OIKEUDELLINEN KEHYS

ottaa huomioon pyynnön, jonka Compagnia Valdostana delle Acque SpA – Compagnie valdôtaine des eaux SpA, jäljempänä 'CVA', esitti sähköpostitse 15 päivänä helmikuuta 2010,

- (3) Direktiivin 2004/17/EY 30 artiklassa säädetään, ettei direktiiviä sovelleta hankintasopimuksiin, jotka tehdään jonkin direktiivissä tarkoitetun toiminnon suorittamiseksi, jos toimintoon siinä jäsenvaltiossa, jossa se toteutetaan, kohdistuu suoraa kilpailua markkinoilla, joille pääsyä ei ole rajoitettu. Sitä, kohdistuuko johonkin toimintoon suoraa kilpailua, arvioidaan puolueettomasti perusteiden huomioon ottaen kyseisen alan erityispiirteet. Markkinoille pääsyä pidetään rajoittamattomana, jos jäsenvaltio on pannut täytäntöön ne yhteisön lainsäädännön säännökset, jotka avaavat tietyn alan tai sen osan kilpailulle, ja soveltaa niitä. Kyseinen lainsäädäntö on lueteltu direktiivin 2004/17/EY liitteessä XI, jossa viitataan sähköalan osalta sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä 19 päivänä joulukuuta 1996 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 96/92/EY (3). Direktiivi 96/92/EY on korvattu sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/54/EY (4).

on kuullut julkisia hankintoja käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

I TAUSTATIEDOT

- (1) CVA toimitti komissiolle sähköpostitse 15 päivänä helmikuuta 2010 direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 5 kohdan mukaisen pyynnön. Komissio pyysi lisätietoja sähköpostitse Italian viranomaisilta 15 päivänä huhtikuuta 2010 ja CVA:lta 15 päivänä huhtikuuta 2010. Italian viranomaiset toimittivat lisätiedot 10 päivänä toukokuuta 2010 ja 20 päivänä toukokuuta 2010 lähettämälläan sähköposteilla, ja CVA, sen jälkeen kun alkuperäistä määrääkää oli pidennetty, 7 päivänä toukokuuta 2010.
- (2) CVA on direktiivissä 2004/17/EY tarkoitetun kaltainen julkinen yritys, ja sen esittämä pyyntö koskee seuraavia pyynnöissä kuvattuja toimintoja:

(2) Tähän kuuluu pohjoinen vyöhyke samoin kuin neljä pienempää vyöhykettä (Ene, Enw, Turbigio ja Monfalcone), ks. KOM(2006) 851 lopullinen, 10.1.2007: Komission tiedonanto: Asetuksen (EY) N:o 1/2003 17 artiklaan perustuva Euroopan kaasun- ja sähköalan tutkinta, jäljempänä 'loppuraportti', liite B.

(3) EYVL L 27, 30.1.1997, s. 20.

(4) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37. On todettava, että direktiivi 2003/54/EY on korvattu sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/72/EY (EUVL L 211, 14.8.2009, s. 55), jossa edellytetään vieläkin laajempaa markkinoiden avoimuutta kuin kahdessa aiemmassa direktiivissä. Koska kyseisen direktiivin täytäntöönpanon määräaika ei kuitenkaan ole vielä päättynyt, viitataan edelleen direktiivillä 2003/54/EY käyttöön otettuun oikeudelliseen kehykseen.

(1) EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1.

- (4) Italiassa on pantu täytäntöön ja sovellettu sekä direktiiviä 96/92/EY että direktiiviä 2003/54/EY ja päätetty eriyttää siirto- ja jakeluverkot oikeudellisesti ja toiminnallisesti; pienimmät yritykset on kuitenkin vapautettu toiminnallisen eriyttämisen vaatimuksista. Tällä perusteella olisi katsottava 30 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ettei markkinoillepääsyä ole rajoitettu missään Italian tasavallan alueella.
- (5) Sitä, kohdistuuko toimintoon suoraa kilpailua, olisi arvioitava useiden tekijöiden perusteella, joista yksikään ei ole ratkaiseva sellaisenaan. Huomioon olisi otettava tärkeimpien toimijoiden markkinaosuudet tietyillä, tässä päätöksessä tarkoitetuilla markkinoilla. Lisäksi olisi otettava huomioon kyseisten markkinoiden keskittymisaste. Kyseisten markkinoiden piirteiden vuoksi olisi otettava huomioon myös muita perusteita, kuten tasemarkkinoiden toiminta, hintakilpailu ja sähköntoimittajaa vaihtaneiden asiakkaiden määrä.
- (6) Tämä päätös ei rajoita kilpailusääntöjen soveltamista.

III ARVIOINTI

- (7) Komission aiempien päätösten perusteella ⁽¹⁾ sähköalalla voidaan erottaa seuraavat merkitykselliset tuotemarkkinat: i) sähkön tuotanto ja tukkutoimitukset, ii) siirtäminen, iii) jakelu ja iv) vähittäistoimitukset. Näin ollen CVA:n pyyntöä olisi analysoitava erikseen toisaalta sähkön tuotannon ja tukkutoimitusten sekä toisaalta vähittäismyynnin osalta.

Sähkön tuotanto ja tukkutoimitukset

- (8) Kuten edellä johdanto-osan 2 kappaleessa todetaan, CVA:n esittämä pyyntö koskee sähkön tuotantoa ja tukkumyyntiä Italian tasavallan koko alueella tai vaihtoehtoisesti pohjoisen makrovyöhykkeellä.
- (9) Saatavilla olevien tietojen perusteella ⁽²⁾ Italian kansallisen alueen olisi sähkön tuotannon ja tukkutoimitusten osalta katsottava koostuvan neljästä alueellisesta maantieteellisestä markkina-alueesta, sillä eri vyöhykkeiden välisissä yhteyksissä on ylikuormitusta ja näillä vyöhykkeillä hinnat ovat lähes samat. Kyseiset vyöhykkeet ovat pohjoisen makrovyöhyke, keski- ja eteläosan makrovyöhyke ⁽³⁾, Sisilian makrovyöhyke ⁽⁴⁾ ja Sardinia. Italian viranomaiset

ovat vahvistaneet, että pohjoisen makrovyöhykkeen määrittely on merkityksellisten markkinoiden käypä määrittely. Ne lisäsivät kuitenkin, että käynnissä olevien muutosten vuoksi muiden makrovyöhykkeiden määrittely ei ole tällä hetkellä selkeä, sillä kattavien kyselyiden tuloksia odotetaan. Kilpailutilanteen lopullinen määrittely näillä maantieteellisillä alueilla ei ole sen vuoksi tällä hetkellä mahdollista. Edellisen perusteella ja ottaen myös huomioon, että kaikki CVA:n voimat ovat sattumoisin pohjoisen makrovyöhykkeellä, tässä päätöksessä rajoitetaan direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen edellytysten arvioinnissa tarkastelemaan, millainen kilpailutilanne pohjoisella makrovyöhykkeellä valitsee sähkön tuotannossa ja tukkutoimituksissa. Vaikka pohjoisen makrovyöhyke muodostaa omat merkitykselliset markkinansa, sitä ei kuitenkaan voida nähdä täysin eristyneeksi naapurimaista ja muista alueista.

- (10) Kuten 30 artiklaa koskevista komission päätöksistä ⁽⁵⁾ ilmenee, komission vakiintunut käytäntö sähköntuotannon osalta on se, että "yksi kansallisten markkinoiden kilpailuastetta kuvaavista indikaattoreista on kolmen suurimman tuottajan kokonaismarkkinaosuus". Italian viranomaisten mukaan vuonna 2009 kolmen suurimman sähköntuottajan osuus pohjoisen makrovyöhykkeellä oli 49,7 prosenttia. Tämä keskittymisaste eli kolmen suurimman sähköntuottajan kokonaismarkkinaosuus on alhaisempi kuin Itävallan osalta päätöksessä 2008/585/EY mainittu taso (52,2 %), Puolan osalta päätöksessä 2008/741/EY mainittu taso (58 % bruttotuotannosta) ja paljon alhaisempi kuin Suomen osalta päätöksessä 2006/422/EY mainittu taso (73,6 %) ja Ruotsin osalta päätöksessä 2007/706/EY mainittu taso (86,7 %). Ala on kuitenkin keskittyneempää kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa (39 %), ks. päätökset 2006/211/EY ja 2007/141/EY. Tätä tasoa pidetään kuitenkin tarpeeksi alhaisena, ja sitä olisi siksi pidettävä osoituksena siitä, että sähkön tuotantoon ja tukkutoimituksiin pohjoisen makrovyöhykkeellä kohdistuu tietynlaajuisia suoraa kilpailua.

- (11) Lisäksi Italia tuo huomattavasti sähköä, vuonna 2008 yli 42 997 GWh. Italia on nettotuojaa, ja tuontienergian osuus oli noin 13,43 prosenttia sen kokonaistarpeista ⁽⁶⁾. Kuten Italian viranomaiset ovat vahvistaneet ⁽⁷⁾, tuonnilla on kilpailua edistävä vaikutus varsinkin pohjoisen makrovyöhykkeellä. Vaikka tätä vaikutusta sääntelevät tekniset rajoitukset, joita on yhteenkytkennöissä muiden maiden kanssa, uusi voimassa oleva lainsäädäntö huomioon

⁽¹⁾ SULAUTUMISPÄÄTÖS COMP M - 4110 EO.N – ENDESA, s. 3.

⁽²⁾ Ks. loppuraportti, liite B, A1 kohdan 2 alakohta.

⁽³⁾ Tähän kuuluvat vyöhykkeet Centro Nord, Piombino, Centro Sud, Sud, Rossano, Brindisi ja Calabria.

⁽⁴⁾ Tähän kuuluvat vyöhykkeet Sisilia, Priolo ja Calabria.

⁽⁵⁾ Ks. komission päätökset 2009/47/EY (EUVL L 19, 23.1.2009, s. 57), 2008/585/EY (EUVL L 188, 16.7.2008, s. 28), 2008/741/EY (EUVL L 251, 19.9.2008, s. 35), 2007/141/EY (EUVL L 62, 1.3.2007, s. 23), 2007/706/EY (EUVL L 287, 1.11.2007, s. 18), 2006/211/EY (EUVL L 76, 15.3.2006, s. 6) ja 2006/422/EY (EUVL L 168, 21.6.2006, s. 33).

⁽⁶⁾ Omaan kulutukseen ja vientiin tarvittava sähkön määrä.

⁽⁷⁾ Italian sähkö- ja kaasualan viranomaisen kirje 0018212, 10.5.2010.

ottaen ⁽¹⁾ tilanteen odotetaan edelleen paranevan. Näin ollen sähkön tuonti Italian alueen ulkopuolelta rajoittaa jonkin verran pohjoisen makrovyöhykkeen johtavien sähköntuottajien hintakäyttäytymistä. Näitä seikkoja olisi siksi pidettävä osoituksena siitä, että sähkön tuotantoon ja tukkutoimituksiin pohjoisen makrovyöhykkeellä kohdistuu tietynlaajuisia suoraa kilpailua muista EU:n jäsenvaltioista.

- (12) Komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille 11 päivänä maaliskuuta 2010 esittämässä tiedonannossa 'Raportti kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden toteutuksen edistymisestä' ⁽²⁾ todetaan, että kolmen suurimman sähköntuottajan osuus on edelleen yli 75 prosenttia tuotantokapasiteetista 14 jäsenvaltiossa. Raportissa Italian sähkömarkkinat määritellään luokkaan 'kohtuullisen keskittyneet markkinat' ⁽³⁾, kun taas Herfindahl-Hirschman-indeksin (HHI) arvot ovat alhaisemmat kuin muissa luokissa. Koska kilpailupaineet ovat jopa suuremmat pohjoisen makrovyöhykkeellä kuin muilla vyöhykkeillä, keskittymisastetta voidaan pitää osoituksena siitä, että sähkön tuotantoon ja tukkumyyntiin kohdistuu pohjoisen makrovyöhykkeellä suoraa kilpailua.

- (13) Tasemekanismien toimintaa olisi pidettävä lisäindikaattorina, vaikka se onkin vain pieni osa kaikesta jäsenvaltiossa tuotetusta ja/tai kulutetusta sähköstä. Saatavilla olevien tietojen mukaan tasemekanismin toiminta – erityisesti markkinoihin perustuva hinnoittelu ja pitkälle kehitetyt intra-day-markkinat – ei estä suoran kilpailun kohdistumista sähkön tuotantoon.

Sähkön vähittäistoimitukset

- (14) Vähittäistoimitusten merkitykselliset tuotemarkkinat voidaan erotella seuraavasti: A) vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteiseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille teollisuusasiakkaille ja B) vähittäistoimitukset matalajännitteiseen verkkoon kytketyille teollisuus-, liike- ja kotitalousasiakkaille. Näitä markkinoita tarkastellaan erikseen yksityiskohtaisemmin.

Sähkön vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille

- (15) Kuten Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille toimitettavan sähkön vähittäismarkkinat ovat laajuudeltaan kansalliset.

⁽¹⁾ Laki N:o 99/2009, 23.7.2009.

⁽²⁾ SEC(2010) 251, jäljempänä 'vuoden 2010 tiedonanto'.

⁽³⁾ Vuoden 2010 tiedonannon teknisen liitteen taulukko 3.1, s. 12.

- (16) Saatavilla olevien tietojen mukaan ⁽⁴⁾ kolmen suurimman sähköä keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille myyvän vähittäismyyjän yhteenlaskettu markkinaosuus on 43,89 prosenttia, joka on riittävän alhainen taso ⁽⁵⁾, ja sitä olisi pidettävä osoituksena toimintaan kohdistuvasta suorasta kilpailusta.

- (17) Kun otetaan huomioon kyseessä olevan tuotteen (sähkön) ominaispiirteet ja sopivien korvaavien tuotteiden tai palveluiden vähäisyys tai niiden puuttuminen, sähkömarkkinoiden kilpailutilannetta arvioitaessa kasvaa hintakilpailun ja hinnanmuodostuksen merkitys. Toimittajaa vaihtavien asiakkaiden määrä voi sen vuoksi toimia hintakilpailun mittarina, ja se on siten välillisesti "luonnollinen kilpailun tehokkuuden mittari. Jos vaihtajia on vähän, markkinoiden toimivuudessa on todennäköisesti ongelmia, joskaan ei pidä jättää huomiotta niitä etuja, joita jo mahdollisuus neuvotella sopimus uudelleen tavanomaisen toimittajan kanssa tuo muassaan" ⁽⁶⁾.

- (18) Uusimpien saatavilla olevien tietojen mukaan ⁽⁷⁾ Italiassa suurista teollisuusasiakkaista 32,50 prosenttia ja keskisuurista 32,80 prosenttia vaihtoi vuonna 2008 sähköntoimittajaa osuutena vaihtokelpoisista mittauspisteistä. Vaikka vaihtoprosentti on alhaisempi kuin esimerkiksi Itävallassa, jossa suurista ja hyvin suurista teollisuusasiakkaista sähköntoimittajaa vaihtoi 41,5 prosenttia ⁽⁸⁾, Italiassa vaihtajia oli kuitenkin merkittävä osa eli lähes kolmasosa suurista ja keskisuurista teollisuusasiakkaista. Hintoja ei myöskään säännellä keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille suunnatuilla sähkön vähittäismarkkinoilla. Siksi Italian tilanne sähköntoimittajan vaihtamisen ja loppukäyttäjähintojen sääntelyn osalta on tyydyttävä, ja sitä olisi pidettävä merkinä toimintaan kohdistuvasta suorasta kilpailusta.

Sähkön vähittäistoimitukset matalajännitteeseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille

- (19) Vähittäistoimitusten merkityksellisiä maantieteellisiä markkinoita on perinteisesti pidetty laajuudeltaan kansallisina. Hakemuksessaan CVA käyttääkin kansallisia markkinoita sähkön vähittäistoimitusten merkityksellisinä markkinoina.

⁽⁴⁾ Italian sähkö- ja kaasualan viranomaisen (AEEG) vuosiraportti palvelujen tilanteesta ja sääntelytoiminnasta, 31.3.2009 (jäljempänä "AEEG:n vuosiraportti 2009"), s. 76.

⁽⁵⁾ Tämä vastaa hyvin pitkälti Ruotsin vähittäismarkkinoiden keskittymisastetta, joka on 43 prosenttia (vrt. päätöksen 2007/706/EY johdanto-osan 14 kappale).

⁽⁶⁾ KOM(2005) 568 lopullinen 15.11.2005, komission tiedonanto edistymisestä kaasun ja sähkön sisämarkkinoiden luomisessa, (jäljempänä "vuoden 2005 tiedonanto") s. 9.

⁽⁷⁾ Vuoden 2010 tiedonannon teknisen liitteen taulukko 2.2.

⁽⁸⁾ Ks. päätöksen 2008/585/EY johdanto-osan 13 kappale.

- (20) Jos oletetaan, että maantieteelliset markkinat ovat laajuudeltaan kansalliset, ja otetaan huomioon nykyhetkellä saatavilla olevat tiedot ⁽¹⁾, vaikuttaa siltä, että sähköön vähittäistoimitusten markkinat ovat Italiassa hyvin keskittyneet. Kolmen suurimman sähköä matalajännitteiseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille myyvän vähittäismyyjän yhteenlaskettu markkinaosuus on 79,44 prosenttia, josta suurimman yrityksen osuus yksinään on 71,11 prosenttia. Tässä yhteydessä olisi myös muistutettava mieleen vakiintunut oikeuskäytäntö ⁽²⁾, jonka mukaan ”erittäin suuret markkinaosuudet ovat itsessään – poikkeustapauksia lukuun ottamatta – todiste määräävästä markkina-asemasta. Tilanne on tällainen, jos markkinaosuus on 50 prosenttia”.
- (21) Italian vähittäismarkkinat on lisäksi jaettu kolmeen alaluokkaan, joista kahdessa ensimmäisessä hintoja säännellään:
- a) tehostettu suojapalvelu (servizio di salvaguardia), kun kyseessä ovat matalajännitteiseen verkkoon kytketyt kotitalousasiakkaat ja pienet yritykset (alle 50 työntekijää ja liikevaihto enintään 10 miljoonaa euroa), jotka eivät ole tehneet ostosopimusta vapailla markkinoilla. Näiden palvelujen hoitaminen on varattu yritykselle nimeltään Acquirente Unico SpA, jäljempänä ’yksi ostaja’;
 - b) suojattu palvelu asiakkaille, jotka eivät täytä tehostetun suojapalvelun edellytyksiä mutta joilla ei ole ostosopimusta vapailla markkinoilla. Tätä palvelua hoitavat palveluntarjoajat, jotka yksi ostaja valitsee tarjouskilpailumenettelyllä; ja
 - c) vapaat markkinat eli vähittäismarkkinoiden loppuosa.
- (22) Näitä markkinoita ei tämän päätöksen soveltamiseksi olisi kuitenkaan pidettävä riippumattomina merkityksellisinä markkinoina, sillä asiakkaat voivat vaihtaa yhdestä alaluokasta toiseen ja hinnat ovat kaikissa näissä alaluokissa markkinaperusteisia ⁽³⁾. AEEG:n vuosiraportin 2009 mukaan niin kutsuttujen kytkömarkkinoiden, jotka sisältävät tehostetun suojapalvelun ja suojatun palvelun, osuus on noin 36 prosenttia koko vähittäismarkkinoista. Saman raportin mukaan tehostetulle suojapalvelulle on luonteenomaista erään tietyn sähköntoimittajan hyvin voimakas läsnäolo (84,3 %). Tämä sähköntoimittaja toimii myös vapailla markkinoilla. Italian viranomaisten mukaan asiakkaat pitävät vaihtokustannuksia korkeina ja vaihdon tuomia etuja vähäisinä. Tämä yhdessä tehostetun suojapalvelun alhaisten hintojen kanssa johtaa siihen, että uusien toimijoiden on hyvin hankala saada riittävä asiakaspohja tässä alaluokassa. Tämä johtaa periaatteessa siihen, että toimijat, jotka harjoittavat tehostettua suojapalvelua ja toimivat myös vapailla markkinoilla, saavat kilpailuetua, sillä asiakkaat, jotka siirtyvät tehostetusta suojapalvelusta vapaalle markkinoille tai päinvastoin, tekevät usein niin vaihtamatta sähköntoimittajaa.
- (23) Italian asianomaisilta viranomaisilta saatujen tietojen perusteella ⁽⁴⁾ voidaan kuitenkin tulla siihen tulokseen, että tämän päätöksen soveltamiseksi sähköön vähittäismyyntin maantieteelliset markkinat eivät kuitenkaan ole Italiassa laajuudeltaan kansalliset, kuten perinteisesti katsotaan ja hakija olettaa, vaan paikalliset, sillä alue ei yleensä ole kuntatasoa laajempi.
- (24) Koska saatavilla ei ole tietoja kilpailuasteesta näin määritellyillä matalajännitteiseen verkkoon kytkettyjen loppuasiakkaiden sähköön vähittäistoimitusten yksittäisillä paikallismarkkinoilla ja ottaen huomioon edellä mainitut epäilykset kilpailuasteesta matalajännitteiseen verkkoon kytkettyjen asiakkaiden vähittäistoimitusten markkinoilla tarkasteltuna kokonaisvaltaisesti kansallisella tasolla, kuten johdanto-osan 19–22 kappaleessa tehdään, ei ole mahdollista tulla siihen tulokseen, että edellytykset, joilla direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan mukainen poikkeus voitaisiin myöntää sähköön vähittäistoimituksille matalajännitteiseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, täyttyvät.
- (25) Direktiiviä 2004/17/EY sovelletaan sen vuoksi edelleen, kun hankintayksiköt tekevät hankintasopimuksia, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähköön vähittäistoimitukset matalajännitteiseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, ja kun ne järjestävät suunnittelukilpailuja kyseisen toiminnan harjoittamiseksi Italiassa.

IV PÄÄTELMÄT

- (26) Sähköön tuotannon ja tukkumyyntin tilanne pohjoisen makrovöhykkeellä voidaan kiteyttää seuraavasti: kolmen suurimman sähköntuottajan yhteenlaskettu markkinaosuus on kohtuullisen alhainen, ja tuontisähköön huomattavalla määrällä on kilpailua edistävä vaikutus tällä vyöhykkeellä. Kuten johdanto-osan 13 kappaleessa todetaan, tasemekanismin toiminta ei estä suoran kilpailun kohdistumista sähköntuotantomarkkinoille. Näin ollen voidaan katsoa, että kaikki edellä mainitut tekijät ovat osoitus siitä, että toimintaan kohdistuu pohjoisen makrovöhykkeellä suoraa kilpailua.
- (27) Johdanto-osan 8–13 kappaleessa tarkasteltujen seikkojen perusteella olisi katsottava, että ehto, joka koskee kilpailun suoraa kohdistumista toimintoon ja josta säädetään direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa, täyttyy sähköön tuotannon ja tukkumyyntin osalta pohjoisen makrovöhykkeellä.

⁽¹⁾ AEEG:n vuosiraportti 2009.

⁽²⁾ Ks. yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-395/94, *Atlantic Container Line AB* ym. vastaan komissio, 28. helmikuuta 2002 antama tuomio, 328 kohta, Kok. 2002, s. II-875.

⁽³⁾ Säännellyt hinnat määräytyvät itse asiassa vapailla markkinoilla valitsevien hintojen perusteella.

⁽⁴⁾ Italian kilpailuviranomaisen kirje 0032953, 20.5.2010.

- (28) Lisäksi, koska rajoittamatonta markkinoille pääsyä koskevan ehdon voidaan katsoa täyttyvän, direktiiviä 2004/17/EY ei pitäisi soveltaa hankintayksiköiden tekemisiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähkön tuotanto ja tukkutoimitukset pohjoisen makrovyöhykkeellä, eikä suunnittelukilpailuihin, joita järjestetään tällaisen toiminnan harjoittamiseksi kyseisellä maantieteellisellä alueella.
- (29) Kun kyseessä on sähkön vähittäismyynti keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, tilanne voidaan kiteyttää seuraavasti: kolmen suurimman vähittäismyyntiyrityksen yhteenlaskettu markkinaosuus on alhainen, sähköntoimitajaa vaihtaneiden asiakkaiden määrä osuutena sähkön-ottopisteistä on riittävä, eikä loppukäyttäjähintoja säännellä. Nämä päätelmät vastaavat Italian asianomaisten viranomaisten lausuntoa, jonka mukaan näihin markkinoihin on kohdistunut kilpailua jo useiden vuosien ajan, minkä vuoksi kilpailuaste on riittävä.
- (30) Johdanto-osan 15–18 kappaleessa tarkasteltujen seikkojen perusteella olisi katsottava, että ehto, joka koskee kilpailun suoraa kohdistumista toimintoon ja josta säädetään direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdassa, täyttyy, kun kyseessä ovat sähkön vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italian tasavallan koko alueella.
- (31) Lisäksi, koska rajoittamatonta markkinoille pääsyä koskevan ehdon voidaan katsoa täyttyvän, direktiiviä 2004/17/EY ei pitäisi soveltaa hankintayksiköiden tekemisiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähkön vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, eikä suunnittelukilpailuihin, joita järjestetään tällaisen toiminnan harjoittamiseksi kyseisellä maantieteellisellä alueella.
- (32) Kun otetaan huomioon johdanto-osan 19–25 kappaleessa tarkastellut seikat ja epäilykset siitä, esiintyykö kansallisella tasolla riittävästi kilpailua, kun kyseessä ovat vähittäistoimitukset matalajännitteeseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille, ja lisäksi se, ettei Italian viranomaisten määrittelemistä merkityksellisistä yksittäisistä paikallisista markkinoista ole saatavilla tarkkoja tietoja, ei ole mahdollista tulla siihen tulokseen, että edellytykset, joilla direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan mukainen poikkeus voitaisiin myöntää sähkön vähittäistoimituksille matalajännitteeseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, täyttyvät. Direktiiviä 2004/17/EY sovelletaan näin ollen edelleen, kun hankintayksiköt tekevät hankintasopimuksia, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähkön vähittäistoimitukset matalajännitteeseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italiassa, ja kun ne järjestävät suunnittelukilpailuja kyseisen toiminnan harjoittamiseksi Italiassa. Koska 67 artiklan mukaisia tilastointi-
- velvoitteita sovelletaan edelleen, saattaa olla tarpeen varmistaa, että asianomaiset hankintayksiköt toteuttavat taroituksenmukaisia toimenpiteitä, kuten hallinnollinen eriyttäminen ja/tai erillinen kirjanpito, jotta voidaan ilmoittaa oikeat tiedot niiden asianomaisten toimien yhteydessä tehdyistä julkisista hankinnoista, joita ei ole vapautettu tämän päätöksen nojalla.
- (33) Muistutetaan myös, että jos hankintasopimukset kattavat useita toimia, niitä on käsiteltävä direktiivin 2004/17/EY 9 artiklan mukaisesti. Tässä yhteydessä tämä tarkoittaa, että jos hankintayksikkö tekee kahtalaisia hankintoja, joilla tuetaan kumpaakin toimintaa, jotka on vapautettu direktiivin 2004/17/EY soveltamisesta, ja samaan aikaan toimintoja, joita ei ole vapautettu, huomio on kiinnitettävä toimintoihin, joita hankintasopimus pääasiallisesti koskee. Jos kyseessä ovat tällaiset kahtalaiset julkiset hankinnat, joiden pääasiallisena tarkoituksena on tukea sähkön vähittäismyyntiä matalajännitteeseen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille, sovelletaan direktiivin 2004/17/EY säännöstä. Jos objektiivisesti on mahdotonta määritellä, mitä toimintaa sopimus pääasiallisesti koskee, hankintasopimus on tehtävä 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä noudattaen.
- (34) Tämä päätös perustuu helmi-toukokuun 2010 oikeudelliseen ja tosiasialliseen tilanteeseen sellaisena, kuin se esitetään Italian tasavallan ja CVA:n esittämissä tiedoissa, vuosien 2005 ja 2010 tiedonannoissa ja niiden teknisissä liitteissä sekä komission yksiköiden vuoden 2007 valmisteluasiakirjassa, loppuraportissa ja AEEG:n vuosiraportissa 2009. Päätöstä voidaan tarkistaa, jos oikeudellinen tai tosiasiallinen tilanne muuttuu merkittävästi niin, etteivät direktiivin 2004/17/EY 30 artiklan 1 kohdan soveltamisen edellytykset enää täyty, kun kyseessä ovat sähkön tukkutoimitukset pohjoisen makrovyöhykkeellä ja vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Direktiiviä 2004/17/EY ei sovelleta hankintayksiköiden tekemisiin hankintasopimuksiin, joiden tarkoituksena on mahdollistaa seuraavien toimintojen suorittaminen:

- a) sähkön tuotanto ja tukkutoimitukset pohjoisen makrovyöhykkeellä;
- b) sähkön vähittäistoimitukset keski- ja suurijännitteeseen ja hyvin korkean jännitteen verkkoon kytketyille loppuasiakkaille Italian tasavallan koko alueella.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2010.

Komission puolesta

Michel BARNIER

Komission jäsen

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI